

தருக்குநள்

1572

அரசியல்

(அறிவுடமை முதல் தெரிந்து வினையாடல் வரை)
பத்து அதிகாரங்கள்

க.பொ.த(உயர்தரம்) பாட நூல்
2017 முதல்
உரைவிளக்கம்

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா
(முன்னாள் அதிபர்,
உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி)

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்

Class No:	
Acc No	1572

தீருக்ஞாள்

Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa.

அரசியல்

(அறிவுடைமை முதல் தெரிந்த வினையாடல் வரை)
பத்து அதிகாரங்கள்

க.பொ.த.(உயர்தரம்) பாடநூல்

2017 முதல்

உரைவிளக்கம்

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா

(முன்னாள் அதிபர்,

உட்ப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி)

நூல் தொடர்பான விபரங்கள்

- நூலின் பெயர் : திருக்குறள் (அரசியல்)
- விடயம் : இலக்கியம்
- பக்கங்கள் : i - x + 1 - 96
- உரை விளக்கம் : கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா
- முதற் பதிப்பு : 2017 வைகாசி
- ஏக விநியோகஸ்த்தர்கள் : பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
202, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு - 11.
- அச்சுப்பதிப்பு : செல்வி கு. மஞ்சளா
- விலை : 275.00
- சர்வதேச நியமநூல் இல. : 978-955-9396-84-0

அறிமுகவுரை

பரிமேலழகர் உரை பற்றிய சிறு விளக்கம்

திருக்குறளுக்கு உரை கண்டவர் பலராயினும் தமிழறிஞர் களால் போற்றப்படுவது பரிமேலழகர் உரையென்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

“பாவெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற்
பரிந்தவுரை யெல்லாம் பரிமேலழகன்
தெரிந்த உரையாமோ தெளி”

என்ற பழந்தமிழ் செய்யுள் இதனை உணர்த்தியுள்ளது. பரிமேலழகரின் உரையைப் படிக்கின்றபோது அவரிடம் இருந்த புலமை சார் திறன்கள் பல. அறிவின் நுண்மை, ஆழ்ந்து நோக்கும் மதிவன்மை, தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும் அவர் கொண்டிருந்த புலமை, சீர்தூக்கி ஆராயும் பண்பு, முன்பின் முரண்படாத வகையில் நோக்கும் பண்பு என பல திறன்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பரிமேலழகர் எழுதிய உரைநடையின் சிறப்பு அம்சங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ◇ விளக்கவேண்டிய அருந்தொடரை விளக்குதல்.
- ◇ பொருளை விளக்குவதற்கு பொருத்தமான மேற்கோள்களைக் காட்டுதல்.
- ◇ வருவிக்கும் சொற்களுக்கான காரணம் கூறுதல்.
- ◇ சொற்பிரயோகங்களுக்கு உதாரணம் காட்டுதல்.
- ◇ சொற்பிரயோகங்களுக்கான பயன் கூறுதல்.
- ◇ பொருத்தமான அணி அலங்காரச் சிறப்புக்களை விளக்குதல்.
- ◇ ஒவ்வொரு அதிகாரத்தையும் வகைப்படுத்திக் காட்டுதல்.
- ◇ ஒவ்வொரு அதிகாரத்தினதும் தொடருரையை விளக்கிக் காட்டுதல்.

இச்சிறப்புக்கள் காரணமாகவே பரிமேலழகர் உரை மிகச் சிறந்த உரையாக கொள்ளப்பட்டது. வள்ளுவரது எண்ணம், சொல், சிந்தனை முழுவதையும் உணர்ந்த ஒரே உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் ஒருவரேயாகும்.

திருக்குறளின் தனித்துவம்

உலகுக்கென்று ஒரு நூலை அளித்த வள்ளுவரை ஈன்ற பெருமை தமிழகத்திற்குரியது. அதனால்தான் பாரதி 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு' எனக் குறிப்பிட்டார்.

அறம் பொருள் இன்பம் என்ற வகையில் நூலை ஆக்கியமையால் திருக்குறள் இன, மத, மொழி என்ற பேதம் கடந்த நிலையில் உலக அரங்கில் அதிகளவிலான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அத்துடன் உலகப் பொதுமறையாகவும் விளங்குகின்றது.

திருக்குறளின் உயிர்ப்பாய் ஒளிர்வது 'உலகம் ஒரு குலம்' என்ற உயர்ந்த பண்பாடு. இதற்கு அடிப்படை அன்பு. அன்பு வழியே வாழ்க்கை அமையவேண்டும். அதுவே பண்பும் பயனும் உடையது. வாழ்க்கை கலை பற்றி பலர் பல நூல்களை எழுதியிருந்தாலும் அந்நூல்களில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருந்தே காணப்படும். ஆனால் திருக்குறள் எக்காலத்தும் எந்நாட்டவர்க்கும் பயனளிக்கக்கூடிய ஒரே நூலாகும்.

தமிழ் இன்று செம்மொழி என்ற உயர்நிலை அடைவதற்கும் திருக்குறளின் இலக்கியப் பெருமை ஒரு காரணமாகும்.

வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றையும், தவிர்க்க வேண்டியவற்றையும் ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டும் ஒரே நூல் திருக்குறள்.

முன்னுரை

2017ஆம் ஆண்டு முதல் க.பொ.த.(உயர்தரம்) வகுப்பிற்கு தமிழ்மொழி பாடநூலாக திருக்குறளில் பத்து அதிகாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பொருட்பாலில் உள்ள அறிவுடைமை என்ற அதிகாரத்திலிருந்து தெரிந்து வினையாடல் என்ற அதிகாரம் வரையுள்ள பத்து இதில் அடங்கும்.

மூலநூலைப் படித்த மாத்திரத்திலேயே இந்நூலின் பொருள் இலகுவில் விளங்கக்கூடியதன்று. ஆகவே இதனைப் படித்து விளங்கிக்கொள்வதற்கு உரை அவசியமானது. திருக்குறளுக்கு பலர் உரையெழுதியிருந்த போதிலும் பரிமேலழகர் உரையே சிறந்தது என தமிழ் அறிஞர் பலர் கூறுவர். பரிமேலழகர் உரை உரையாசிரியர் காலத்து உரைநடையாகும். அவ்வுரையின் பொருள் சிறிதும் வேறுபடாமல் தற்கால மொழிநடையில் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. பரிமேலழகரின் உரை விளக்கமும் எளிமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் தொகுப்பு கட்டுரை வடிவத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது எனது நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக தமிழாசிரியராய் பணி செய்த கற்பித்தல் துணையினால் சாத்தியமாயிற்று.

இந்நூலுக்கு ஏற்றதொரு அணிந்துரையை எழுதித்தந்த யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக கல்விப்புல சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் எனது நெருங்கிய நண்பருமான கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களுக்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எழுத்துப்பிழைகள் ஏற்படாதவாறு அச்சுப் பதிப்பினை மேற்கொண்ட செல்வி கு. மஞ்சளா அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக. பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக எனது பாடநூலாக்க சேவைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து நூலை வெளியிட உதவிய பூபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தினருக்கும் அதன் உரிமையாளரும் நண்பருமான திரு. பூ. ஸ்ரீதரசிங் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி. அடிக்கடி ஆலோசனைகள் வழங்கிவரும் பூபாலசிங்க புத்தகசாலை கணக்காளர் திரு. இ.சுப்பிரமணியத்தையும் மறந்துவிட முடியாது.

நூல் பற்றிய கருத்துக்களை உயர்தர வகுப்பு தமிழாசிரியர் களிமடுருந்து எதிர்பார்க்கின்றேன்.

‘ஈஸ்வரம்ஸ்’

கி. நடராசா

அல்வாய் கிழக்கு,

அல்வாய்.

தொ.பே.இல. : 0212263801

அணிந்துரை

தமிழில் உள்ள நூல்களிலேயே சிறப்பிடம் பெற்ற தொன்மையான நூல் திருக்குறள் ஆகும். இந்நூலானது கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே இயற்றப்பட்டதென ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். பழந்தமிழ் நூல்களில், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என்ற பகுப்பின்கீழ் அடங்கும் பதினெட்டு நூல்களில் 'முப்பால்' எனும் பெயரிலமைந்த திருக்குறள் நூலும் ஒன்றாகும். மனித வாழ்வியலின் அடிப்படைகளான அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றை விளக்கும் வகையில், அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று இயல்களில், மொத்தமாக 133 அதிகாரங்களில் 1330 குறட்பாக்களைக் கொண்டு திருக்குறள் நூல் ஆக்கப்பட்டமையாலேயே 'முப்பால்' எனும் பெயரில் இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாக இடம்பெற்றது.

இந்நூலின் சிறப்புக் குறித்தே, இந்நூலை இயற்றிய திருவள்ளுவரின் பெருமையை 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' என மகாகவி பாரதி அன்று கவி பாடினான். எக்காலத்தும் எத்தேசத்தவர்க்கும் வாழ்வியலின் செல்நெறி எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று எடுத்துரைக்கின்றமையாலேயே, இந்நூல் இன்றுவரை 80 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் தமிழ்மொழியினதும் தமிழரதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினதும் பண்பியல் அம்சங்களை பல்வேறு நாட்டினரும் அறிந்துகொள்ளக் காரணமாகவும் இது இருந்து வருகின்றது. அத்தோடு உலகிலேயே அதிக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களில் மூன்றாம் இடத்தையும் திருக்குறள் வகிக்கிறது.

முதல் அடியில் நான்கு சீர்களும் இரண்டாவது அடியில் மூன்று சீர்களும் கொண்டு அமைகின்ற குறள் வெண்பாக்களிலேயே, மனித வாழ்வியலின் அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி எடுத்துக்கூற முடிந்தமையினாலேயே 'அணுவைத்துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி குறுகத் தறித்த குறள்' என திருக்குறளின் நுண்மையும் விரிவும் ஒளவையாரால் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

குறள் வெண்பாக்களால் ஆக்கப்பட்ட அக்காலத்தைய முதல் நூலும் ஒரே நூலும் திருக்குறள் தான் என்ற சிறப்பும் இந்நூலுக்கு உண்டு. இந்நூலின் முதலாவது குறள் 'அ' எனும் எழுத்தில் தொடங்குகிறது. இறுதிக் குறளானது 'ன்' எனும் எழுத்துடன் முடிவடைகிறது. இவ்வாறு தமிழ் நெடுங்கணக்கின் முதல் எழுத்தில் ஆரம்பித்து ஈற்றெழுத்தில் நிறைவுபெறும் வேறு எந்த நூலும் தமிழில் இல்லை என்பதும் கூட இந்நூலின் சிறப்பே.

திருக்குறளின் முதன்மைப் பொருள் மனித வாழ்வியலே. இதனாலேயே 'இறைவன் மனிதனுக்குச் சொன்னது கீதை; மனிதன் இறைவனுக்குச் சொன்னது திருவாசகம்; மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்னது திருக்குறள்' என திருக்குறள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ' மனிதர் எல்லோரும் படிக்க வேண்டிய நூல் திருக்குறள் என்பதனால் பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்திலும் திருக்குறள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, 2017ஆம் ஆண்டு முதல் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு தமிழ் பாடத்திற்கான பாடவிதானத்தில் 'பொருட்பால்' எனும் இயலிலுள்ள 'அறிவுடைமை' முதல் 'தெரிந்து வினையாடல்' ஈறாக உள்ள பத்து அதிகாரங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாக்களாக அமைந்த பழந்தமிழ் நூல்களை அவற்றின் மூல வடிவிலேயே படித்து விளங்கிக் கொள்வதற்கு மொழிவளமும் தெளிந்த அறிவும் அவசியம். இக்காரணத்தினாலேயே மூல நூல் களுக்கான உரைநூல்கள் எழுந்தன. திருக்குறள் நூலுக்கு உரை எழுதியோர் பலர். அவர்களுள் பரிமேலழகர் என்பாரின் உரையே சிறந்ததெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவர் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவரும் உரையாசிரியரும் ஆவார். பரிமேலழகரின் உரைச்சிறப்புக் காரணமாக 'பரிமேலழகரின்றி வள்ளுவம் இல்லை' என இருபதாம் நூற்றாண்டின் எழுத்தாளர் களுள் ஒருவரான இந்திரா பார்த்தசாரதி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், பரிமேலழகர் உரையையும் இன்றைய மாணவர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்களோ என்பது சந்தேகத்திற்கிடமானதே.

பரிமேலழகர் காலத்து உரையை விளங்கிக்கொள்வதில் இக்கால மாணவர்கள் இடர்ப்படுவதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இல்லை.

அதேவேளை, பரிமேலழகர் உரையைத் தவிர்த்து வேறு விளக்கங்கள் மூலம் திருக்குறளைக் கற்பதும் பொருத்தமுடைய தன்று. இதனை மனங்கொண்ட வகையிலேயே, இன்றைய க.பொ.த. உயர்தரப் பாடநூலான திருக்குறளில் அறிவுடைமை முதல் தெரிந்து வினையாடல் வரையான பத்து அதிகாரங்களுக்கும் பேராசான் கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா அவர்கள் உரை விளக்கம் எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் உள்ள குறள்களைத் தந்து, அக்குறள்கள் ஒவ்வொன்றுக்குமான பரிமேலழகர் உரையையும் குறிப்பிட்டு, இலகு தமிழில் எளிமையான பதங்களில் குறளின் பொருளை எழுதியிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், பத விளக்கமும் குறள் விளக்கமும் தந்துள்ளார். இவற்றை விட ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் இறுதியிலும் அதிகார விளக்கம் தந்து, அதிகாரத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட முதன்மைப் பதங்களுக்கான வரைவிலக்கணமும் குறிப்பிட்டு அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான விரிவான குறிப்புக்களையும் தந்திருப்பது இந்நூலின் சிறப்பாகும்.

திரு. கி. நடராசா அவர்களின் 'திருக்குறள் - உரைவிளக்கம்' எனும் நூலானது அவரின் தமிழ்ப் புலமையையும் திருக்குறள் மீதும் பரிமேலழகர் உரை மீதும் அவர் கொண்டுள்ள அபிமானத்தையும் வெளிக்காட்டுவதாக உள்ளது. மாணவர்கள் மாத்திரமன்றி, ஆசிரியர்களும் கூட இந்நூலைப் படித்து இன்புறுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

பேராசான் கி. நடராசா அவர்கள் நாற்பத்தைந்து ஆண்டு களுக்கும் மேலாக தமிழாசிரியராய் 'தமிழ் ஊழியம்' செய்து வருபவர். உத்தியோக நிலையில் அவர் இன்று ஓய்வு பெற்றிருந்தாலும் தொடர்ந்தும் தமிழ் கற்பித்தலை இன்றுவரை மேற்கொண்டு வருகிறார். தமிழ் மாணவர்களின் தேவைகளை அறிந்து பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக பாட நூலாக்க சேவையிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். ஏற்கெனவே இவர் எழுதியுள்ள பாடநூல்கள், மாணவர்களிடமும் ஆசிரியர்களிடமும் கல்விச் சமூகத்திலும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன.

திரு. கி. நடராசா அவர்களின் நூலாக்க முயற்சிகள் வெற்றி பெறுவதற்கான காரணங்களை எண்ணிப்பார்க்கையில், அவர் தமிழ்க் கல்வி மீதும் மாணவர்கள் மீதும் கொண்டுள்ள பற்றுதலே முதலில் நினைவுக்கு வருகின்றது. பட்டப்படிப்பு பாடங்களுள் ஒன்றாக தமிழைத் தெரிவுசெய்த இவர், கல்வி முதுமாணிப் பட்டத்தையும் (MA in Education) பெற்றுக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே கல்வித்துறை விரிவுரையாளராகவும் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார். ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்திலேயே அதிபர் நியமனம் பெற்று, அதிபர் சேவையிலுள்ளபோதே இவர் ஓய்வுபெற்றார். வடமராட்சியின் முன்னணிப் பாடசாலைகளில் அதிபராகப் பணியாற்றிய இவரின் நிருவாகத்திறன் பலராலும் விதந்தோதப்பட்டது. ஆழ்ந்த புலமையும் சிறந்த திட்டமிடலும் உயர்ந்த நிருவாகத்திறனும் இவரது நூலாக்க முயற்சிகளில் துணைநின்று அவை வெற்றிபெற உதவி வருகின்றன.

எவருடனும் இனிமையாகப் பழகும் திரு. கி. நடராசா அவர்கள் எனக்கும் இனியர். நாம் கொண்ட நட்பு நீண்ட காலமாக பூத்துக் குலுங்குகிறது. எமது பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை மலரான 'திருவுடையான்' என்ற நூலின் இணையாசிரியர்களாக நாம் இருவரும் தொடர்ந்து பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக செயலாற்றி வருகின்றோம். இவரின் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதித்தருமாறு அவர் பணித்திருப்பது எமது நட்பின் ஓர் அடையாளமே. அவரின் தமிழ்க் கல்விப்பணி மேலும் மேலும் விரிவுபெற நிறைந்த சுகத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் அருள வேண்டுமென இறையாசியை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

கலாநிதி த. கலாமணி

கல்வியியல் துறை

25.01.2017

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிவு உடைமை

அறிவின் சிறப்பு

- 1) அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்.

பரிமேலழகர் உரை :

அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசர்க்கு அறிவு என்பது இறுதி வராமல் காக்கும் கருவியாம், செறுவார்க்கும் அழிக்கலாகா உள் அரணும் - அதுவேயுமன்றி பகைவர்க்கும் அழிக்கலாகாத உள் அரணுமாம்.

வொருள் :

அறிவு என்பது அறிவு வராமல் ஒருவரைப் பாதுகாக்கும் கருவியாகும். அன்றியும் பகைவரால் உள்ளே நுழைந்து அழிக்க முடியாத உள் அரணுமாகும்.

ன்னக்கல் :

காத்தல் - முன் அறிந்து பரிகரித்தல்; உள்ளரண் - உள்ளே புகுந்த அழிக்கலாகாத அரண்.

அறிவினது இலக்கணம் (2 - 6)

- 2) சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீது ஓரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு

பரிமேலழகர் உரை :

சென்ற இடத்தால் செலவிடா - மனத்தை அது சென்ற புலத்தின் கண் செல்லவிடாது; தீது ஓரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு - அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து தீயதனின் நீக்கி நல்லதன் கண் செலுத்துவது அறிவு.

வொருள் :

மனம் போன போக்கில் புலன் வழியே செல்லவிடாமல் தடுத்து ஆராய்ந்து தீயனவற்றிலிருந்து விலக்கி நல்லனவற்றின் பால் செலுத்துவதே அறிவு.

விளக்கம் :

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களும் ஒரே காலத்து ஒன்றின் இடத்து செல்லாது காத்தல் வேண்டும். குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல மனதை புலமறிந்து வேறாக்கி செலுத்துவது அறிவு. அது உயிர்க்குணமாகும்.

3) எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

பர்மேலடிகர் உரை :

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் - யாதொரு பொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக் கேட்பினும்; அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யான பயனைக் காணவல்லது அறிவு.

வ்யாருள் :

எப்பொருளை எத்தகையவரிடம் கேட்க நேர்ந்தாலும் அப்படியே நம்பாது அப்பொருளின் உண்மையான தன்மையை ஆராய்ந்து தெளிதலே அறிவுடைமையாகும்.

விளக்கம் :

குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் இயல்பு. உண்மையின் உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் இடத்தும் இழிந்த பொருள் உயர்ந்தவரிடத்தும் உறுதிப் பொருள் பகைவர் இடத்தும் கெடு பொருள் நட்பார் இடத்தும் ஒரேவழி கேட்கப்படுதலாலும் எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் என்றார். சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயன் நோக்குவதே அறிவு.

4) எண்பொருள் ஆகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு.

பர்மேலடிகர் உரை :

தான் எண் பொருளாகச் செலச்சொல்லி - தான் சொல்லும் சொற்களை அரிய பொருளாயினும் கேட்பார்க்கு எளித

பொருளாகுமாறு மனம்கொளச் சொல்லி; பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - பிறர்வாய்க் கேட்கும் சொற்களின் நுண்ணிய பொருள் காண அரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு.

வொருள் :

ஒருவன் தான் சொல்வது அரிய பொருளாயினும் கேட்பவர்க்கு எளிதில் புரிந்துகொள்ளுமாறு சொல்ல வேண்டும். பிறர் கூறுவன அரிதானதாயினும் நட்புமான கருத்துக்களை தாமே ஆராய்ந்து காணவல்லது அறிவு.

வீளக்கம் :

சொல்லுவனவற்றை வழுவில்லாது விளங்கச் சொல்ல வேண்டும். பிறர் சொல்லும் பொருள் வழுவிருந்தாலும் இனிது விளங்காவிடினும் பயனைக் கொண்டு அறிவதே அறிவு.

5) உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு.

புரீமேலழகர் உரை :

உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் - உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம். மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு - அந் நட்பின் கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையினாவது அறிவாம்.

வொருள் :

உலகத்தவர்களை தன்னுடையவர்களாக்கிக் கொள்வதே அறிவு. அத்தொடர்பில் முதலில் மகிழ்ந்து விரிதலும் பின்னர் வருந்திக் குவிதலுமில்லாமல் ஒரே தன்மையாக இருப்பதே அறிவுடைமையாகும்.

வீளக்கம் :

கோட்டுப்பூப் போல ஒரு நிலையே நட்பாயினான் எல்லா இன்பமும் அடைவர். ஆதலின் அதனையே அறிவு என்றார். மலர்தல் - முகம் மலர்தல்; கூம்பல் - முகம் வாடுதல்

- 6) எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு.

பர்மேலழகர் உரை :

உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம் யாதொருவாற்றான்
ஒழுகுவதாயிற்று. உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு -
அவ்வலகத்தோடு மேவி தானும் அவ்வாற்றான் ஒழுகுவது
அரசனுக்கு அறிவு.

பொருள் :

உலகம் எப்படி நடந்து கொள்கின்றதோ அப்படியே தானும்
உலகத்து சான்றோர்களுடன் பொருந்தி நடந்து கொள்வதே
அறிவுடைமையாகும்.

வீனக்கம் :

உலகம் - உயர்ந்தோர். உலகத்தோடு ஒத்து நடப்பதே
அறிவுடைமையாகும்.

அறிவுடையாரது இலக்கணம் (7 - 8)

- 7) அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்
அ.து அறி கல்லாதவர்.

பர்மேலழகர் உரை :

அறிவுடையார் ஆவதி அறிவார் - அறிவுடையாராவர் வரக்
கடவதனை முன் அறிய வல்லார். அறிவிலார் அ.து அறி
கல்லாதவர் - அறிவிலராவர் அதனை அறியமாட்டாதார்.

பொருள் :

அறிவுடையவர் பின் விளைவுகளை முன்கூட்டியே தெரிந்து
கொள்வதில் வல்லவராவர். அறிவில்லாதவர்கள் அவ்வாறு அறியும்
ஆற்றல் இல்லாதவராவர்.

- 8) அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்

பர்மேலழகர் உரை :

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம். அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சதல் அறிவார் தொழிலாம்.

வொருள் :

அஞ்ச வேண்டிய விடயங்களுக்கு அஞ்சாமல் இருப்பது அறியாமை ஆகும். அஞ்சவேண்டிய பழிபாவங்களுக்கு எல்லாம் அஞ்சுவது அறிவுடையார் தொழிலாகும்.

விளக்கம் :

அஞ்சப்படுவன பழி, பாவம், கேடு முதலாயின. அஞ்சாமை என்பது சிந்திக்காமல் ஒரு செயலை செய்து நின்றலாம். அஞ்சதல் சிந்தித்து அச் செயலை தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் ஆகும். அஞ்சதல் அறிவுடையார் தொழில் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிவுடையார்க்கு துன்பம் இல்லை (9)

9) எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.

பர்மேலழகர் உரை :

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு - வரக்கடவதாகிய அதனை முன் அறிந்து காக்கவல்ல அறிவினை உடையார்க்கு, அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை - அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமும் இல்லை.

வொருள் :

வரக்கூடிய துன்பத்தை முன்னரே அறிந்து அதனின்றும் காத்துக் கொள்ளக்கூடிய அறிவை உடையவர்க்கு, அவர் நடுங்கக் கூடிய வகையில் வரக்கூடிய துன்பம் ஒன்றும் இல்லை.

அறிவுடையார் உடைமையும் அறிவில்லார் இன்மையும்

10) அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவில்லார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

பர்மேலழகர் உரை :

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் பிறிதொன்றும் இலராயினும் எல்லாம் உடையவராவர். அறிவிலார் என்னுடையரேனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லாம் உடையவராயினும் ஒன்றும் இலராவர்.

பொருள் :

அறிவுடையார் ஒரு செல்வமும் இல்லாதவராக இருந்தாலும் எல்லாம் உடையவர் ஆவர். அறிவிலார் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவரே ஆவர்.

விளக்கம் :

எல்லாம் - செல்வம்
செல்வம் அறிவால் படைத்துக் காக்கப்படுதலின் அறிவுடையார் எல்லாச் செல்வமும் உடையார் என்னும் அறிவிலார் ஒன்றும் இலர் என்று கூறினார்.

அறிவுடைமை

அதிகார விளக்கம் :

கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்பதனாலும், கற்றறிந்தோர் கூறும் நூற்பொருட்களைக் கேட்பதனாலும் உண்டாகின்ற அறிவோடு உண்மையான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலே அறிவுடைமையாகும். அதனால்தான் கல்வி கேள்வி முதலிய அதிகாரங்களின் பின்னர் இவ்வதிகாரம் கூறப்பட்டது.

அறிவின்னது சிறப்பு :

அறிவு அழிவு வராமல் காக்கும் கருவியாகும். பகைவர்கள் உட்புகுந்து அழிக்கமுடியாத அரணாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். கல்லாலும் மண்ணாலும் செய்யப்பட்ட அரணை பகைவர் புகுந்து அழிக்கலாம். அகத்தே உள்ள அறிவு என்ற அரணை எந்தப் பகைவரும் உட்புகுந்து அழிக்கமுடியாது என்பதையே,

“அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்”

எனக் குறிப்பிட்டார்.

அறிவின்னது இலக்கணம் :

மனம் போன போக்கில் சென்றால் ஒருவனது வாழ்க்கை கெட்டுப் போய்விடும். தக்கவழி எது என்பதை அறிந்து புலன்களை தீயவழியில் செல்லவிடாது நன்மையில் செலுத்த வல்லதே அறிவு. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல மனதை புலமறிந்து வேறாக்கி செலுத்துவது அறிவு என உரையாசிரியர் கூறுவர். இதனை வள்ளுவர்,

“சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொர்இ

நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு
என்கிறார்.

யார் யாரிடம் என்ன பொருள் பற்றிக் கேட்டாலும் கேட்டதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அதிலுள்ள உண்மையான தன்மையை ஆராய்ந்து தெளிதலே அறிவுடைமையாகும். சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது பொருளின் பயன் நோக்கி

அறிவதே அறிவு. அந்த அறிவு இருந்தால் தான் கூறும் அரிய பொருளையும் எளிமையாக்கி கேட்போருக்கு விளங்கும்படி கூறலாம். பிறர் கூறுகின்ற நுண்ணிய பொருளையும் தானே உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதனை,

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

“எண்பொருள் ஆகச்செலச் சொல்லித்தான் பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்ற இரு குறள்களில் கூறி விளங்க வைத்துள்ளார்.

அறிவின் இலக்கணம் பற்றி வள்ளுவர் மேலும் குறிப்பிடும் போது உயர்ந்தோரை தன்னுடையவர்களாக்கிக் கொள்வதே அறிவு என்பர். அது முதலில் மகிழ்ந்து விரிதலும் பின்னர் வருந்திக் குவிதலுமில்லாமல் ஒரே தன்மையாக இருப்பதே அறிவுடைமை யாகும். கோட்டுப் பூப்போல ஒரே நிலையில் காணப்படுவதே அறிவு. மேலும் உலகம் எவ்வாறு செல்கின்றதோ அவ்வாறே உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுக வேண்டும். உலகத்தோடு ஒட்டி நடப்பதே அறிவுடைமையாகும். இக்கருத்துக்களை,

“உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு”

என்றும்

“எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிவுடையாரது இலக்கணம் :

அறிவுக்கு இலக்கணம் கூறிய வள்ளுவர் அறிவுடையாரது இலக்கணத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார். அறிவுடையார் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொள்வதில் வல்லவராவர். ஆனால் அறிவில்லாதவர் அவ்வாறு அறியும் ஆற்றல் இல்லாதவர் என ஒப்பீட்டு ரீதியில் அறிவுடையாரது இலக்கணத்தை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“ அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்
அ.து அறி கல்லாதவர்”
என்ற குறட்பா இதனை வலியுறுத்தியுள்ளது.

அஞ்சத் தகுந்ததற்கு அஞ்சி வாழவேண்டும். அதாவது பழி, பாவம், கேடு முதலியவற்றிற்கு அஞ்சியே ஆகவேண்டும். அஞ்ச வேண்டிய விடயங்களுக்கு அஞ்சாமல் இருப்பது அறியாமையாகும். அஞ்சாமை என்பது சிந்திக்காமல் ஒரு செயலை முடிப்பதாகும். இதுவும் அறிவிலாதாரது செயற்பாடாகும். அஞ்சதல் அறிவுடையார் தொழிலாகும்.

“ அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்”
என்று கூறலாம்.

அறிவுடையார்க்கு துன்பம் இல்லை :

வரக்கூடிய துன்பத்தை முன்னரே அறிந்து காக்கும் வல்லமை உடையவர் அறிவுடையோர் ஆவர். அத்தன்மையோர்க்கு நடுங்கக் கூடிய வகையில் வரக்கூடிய துன்பம் எதுவுமில்லை என்பதை

“ எதிரதாக் காக்கும் அறிவினர்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய்”

என்ற குறள் எடுத்துரைக்கின்றது.

அறிவுடையார் உடையையும் அறிவிலார் இன்மையும் :

அறிவு பெற்றவர்கள் வேறொரு செல்வம் இல்லாவிட்டாலும் எல்லாம் உடையவர்களே. அறிவு இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வம் பெற்றிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவர்களே. செல்வம் அறிவால் படைத்து காக்கப்படுதலினால் அறிவுடையார் எல்லாச் செல்வமும் உடையார் என்றும் அறிவிலார் ஒன்றுமில்ர் என்றும் கூறினார். இதனை,

“ அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்”

என குறள் வலியுறுத்தியுள்ளது.

சுற்று : (வேறு)

தன்னைத்தான் அழித்துக் கொள்பவன் அறிவுடையவன் அல்லன். ஏனெனில் பகைவராலும் அழிக்கமுடியாத கோட்டையாக இருப்பது அறிவு.

மனம் போன போக்கில் அலைகின்றவன் அறிஞன் அல்லன். ஏனெனில் நன்மை தீமை அறிந்து தடுத்து மனதை செலுத்துவதே அறிவு.

உலகம் கூடாது என பழித்து அஞ்சியிருப்பவன் அறிஞன் அல்லன். ஏனெனில் உலகப் போக்கை உணர்ந்து ஒட்டி நடப்பதே அறிவு.

கற்றதை கற்றவாறு ஒப்புவிப்பவன் அறிஞன் அல்லன். கற்றதை பிறர் மனதில் பதிவுமாறு எளிமையாக சொல்வதே அறிவு.

பிறர் சொல்வதை கேட்டு நம்புகின்றவன் அறிஞன் அல்லன். ஏனெனில் கேட்டவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து உண்மை காண்பதே அறிவு.

குற்றங் கடிதல்

குற்றங்கள் எவை என கூறுதல் (1 - 2)

- 1) செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

பர்மேலழகர் உரை :

செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும், வெகுளியும் காமமும் ஆகிய குற்றங்கள் இல்லாத அரசனது செல்வம்; பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டு நீர்மையினை உடைத்து.

வொருள் :

அகங்காரம், வெகுளி, காமம் என்ற மூன்று குற்றங்களும் இல்லாதவரின் செல்வம் மேம்பாடான இயல்பினை உடையது.

வ்ளக்கல் :

அகங்காரம் செல்வச் செருக்கால் உண்டாவது. அளவிறந்த காமம் சிறுமை எனப்பட்டது. இவை அறநெறிக்கு மாறானவை. இவையில்லாதோரின் செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறும் உடையது. மேம்பாடு மதிப்புடையது.

- 2) இவறலும் மாண்பு இறந்த மானமும் மாணா உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.

பர்மேலழகர் உரை :

இவறலும் - வேண்டும் வழி பொருள் கொடாமையும், மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையின் நீங்கிய மானமும், மாணா உவகையும் - அளவிறந்த உவகையும்; இறைக்கு ஏதம் - அரசனுக்கு குற்றம்.

வொருள் :

வேண்டிய வழி பொருள் கொடாத உலோபத் தன்மையும் நன்மையிலிருந்து விலகிய மான உணர்ச்சியும் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்கு குற்றங்களாகும்.

வினாக்கள் :

மாண்பிறந்த மானம் - முறைகேடான மானம், செய்யத் தகாததை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வு.

குற்றங் கழதல் பொது வகையால் கூறல் (3 - 6)

- 3) தினைத் துணையாம் குற்றம்வரினும் பனைத் துணையாக் கொள்வர் பழிநாணுவார்.

பரிமேலழகர் உரை :

பழி நாணுவார் - பழியை அஞ்சுவார்; தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத் துணையாக் கொள்வர் - தம் கண் தினையின் அளவாம் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாக அன்றிப் பனையின் அளவாகக் கொள்வர்.

பொருள் :

பழி பாவங்களுக்கு நாணுகின்ற பெருமக்கள் தினை அளவான சிறிய குற்றம் தம்மிடம் வந்தாலும் அதைப் பனை அளவு பெரிதாகக் கருதி அத்தகைய குற்றம் நிகழாமல் காத்துக்கொள்வர்.

வினாக்கள் :

சிறிய குற்றத்தையும் பெரிதாக எண்ணுவது பெரியார் இயல்பு.

- 4) குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே அற்றம் தருஉம் பகை.

பரிமேலழகர் உரை :

அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே - தனது இறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே. குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆதலால் அக் குற்றம் தன் கண் வராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்க வேண்டும்.

பொருள் :

குற்றமே ஒருவனுக்கு முடிவைத் தரும் பகையாகும். ஆகவே தம்மிடத்தில் குற்றம் நேராதவாறு தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

- 5) வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை; எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும் - அது வந்தால் எரிமுகத்து நின்ற வைக்கலை போல அழிந்து விடும்.

பொருள் :

குற்றம் வருவதற்கு முன்னமே அதனை வராமல் காத்துக் கொள்ளாதவனுடைய வாழ்க்கை நெருப்பின் முன்னே வைக்கப் பெற்ற வைக்கோல் போல எரிந்து அழிந்துவிடும்.

விளக்கம் :

குற்றம் வராமல் தவிர்த்துக் கொள்ளாவிடின் குற்றம் சிறிதாயினும் பெரும் செல்வமும் அழிந்துவிடும் என்பது உவமையால் கூறப்பட்டது.

உவமானம் : நெருப்பின் முன் வைக்கப்பட்ட வைக்கோல் போர்

உவமையம் : குற்றம் வருமுன்னர் காத்துக் கொள்ளாதவனுடைய வாழ்க்கை

- 6) தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின் என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கு.

பர்மேலழகர் உரை :

தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்னர் தன் குற்றத்தை கண்டு கடிந்து பின்னர் பிறர் குற்றங் காண வல்லனாயின்; இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு ஆகக் கடவ குற்றம் யாது?

பொருள் :

முதலில் தன் குற்றத்தைக் கண்டு உணர்ந்து பின்னர் பிறர் குற்றத்தை ஆராய்ந்து காணக் கூடிய அரசனுக்கு ஒரு குற்றமும் ஏற்படாது.

வீளக்கம் :

அரசன் தன்னுடைய குற்றத்தை கடியாதவிடத்து பிறர் குற்றத்தை கடிதல் குற்றமாகும். குற்றம் கடிந்தவனே முறை செய்தற்கு உரியவன்.

குற்றம் கடிதல் சிறப்பு வகையால் கூறப்படுதல் (7 - 10)

அ) உலோபத்தின் தீமை

- 7) செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் உயற் பாலதன்றிக் கெடும்.

புரமேலமுகர் உரை :

செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளால் தனக்குச் செய்து கொள்ளப்படும் அவற்றை செய்து கொள்ளாது இதன் கண் பற்றுள்ளம் செய்தானது செல்வம், உயற்பாலதன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம் பான்மைத்து அன்றி வறிதே கெடும்.

வொருள் :

பொருளால் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்யாமல் அதன் மீது பற்றுக் கொண்ட உலோபியின் செல்வம் நிலைத்திருக்க முடியாமல் அழிந்துவிடும்.

வீளக்கம் :

பற்றுள்ளம் - உலோபத்தன்மை. உயல் - நிலைத்தல். செய்யவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம் போன்றவற்றை செய்யாது காக்கப்படும் பொருள் அழிந்துவிடும். நிலைத்து நிற்காது.

- 8) பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவ தொன்று அன்று.

புரமேலமுகர் உரை :

பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளை விடத்தகும் இடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யும் உள்ளம் ஆகிய உலோபத்தினது தன்மை; எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவதொன்று அன்று - குற்றத்தன்மைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் வைத்து எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று. மிக்கது.

வொருள் :

பொருளை செலவிட வேண்டிய இடத்து செலவு செய்யாது இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும் உலோபத்தன்மை எத்தகைய குற்றத்தோடும் சேர்த்து எண்ணமுடியாத ஒரு தனிக் குற்றமாகும்.

வீளக்கீழ் :

உலோபம் ஒரு பொருளாக எண்ணப்படமாட்டாது. அது மிகப் பெரிய குற்றம்.

ஆ) மத மானாங்களின் தீமை

9) வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை.

புர்மேலழகர் உரை :

எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்ப உயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தால் தன்னை நன்கு மதியாது ஒழிக; நன்றி பயவா வினை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மனத்தால் விரும்பாது ஒழிக.

வொருள் :

ஒருவன் பெருமைக்குரியவனாக இருந்தாலும் எக்காலத்தும் தன்னை பெரிதாக எண்ணி வியந்து பேசக்கூடாது. நன்மை தராத செயலையும் எப்போதும் விரும்பக்கூடாது.

வீளக்கீழ் :

இடம், காலம், வலிமை அறியப்படாமல் தன்னை புகழ்ந்துரைக்க கூடாது. கருதியதை முடித்தே தீருவேன் என்றால் பழியும், பாவமும் கேடும் வரும். ஆகவே தன்னைப் புகழ்வதோ நன்மை தராத செயலை விரும்புவதோ குற்றமாகும்.

10) காதல் காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் ஏதில ஏதிலார் நூல்.

பர்மேலழகர் உரை :

காதல் காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் - தான் காதலித்த பொருள்களை அவன் அக்காதல் அறியாமல் அனுபவிக்க வல்லனாயின், ஏதிலார் நூல் ஏதில் - பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும் எண்ணம் பழுதாம்.

பொருள் :

தான் விரும்பும் பொருளை இது என்று பிறர் அறியா வண்ணம் அனுபவிக்க தெரிந்துகொண்டால் பகைவர் தன்னை வஞ்சனை செய்யும் சூழ்ச்சி பயனில்லாது போய்விடும்.

வள்ளக்கல் :

ஒருவன் தான் விரும்புவதை பிறர் அறியாமல் நடந்து கொள்வானாயின் பகைவரால் அவனை ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

குற்றங் கடிதல்

அதிகார விளக்கம் :

காமம், வெகுளி, கடும் பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் (செருக்கு) ஆகிய ஆறு குற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்து நிகழாமல் கடிந்துகொள்ள வேண்டும். இவற்றினை வட நூலார் 'பகை வர்க்கம்' என்று குறிப்பிடுவர். இது அரசனுக்கு மாத்திரமல்ல சாதாரண பொது மகனுக்கும் பொருத்தமானது.

இவ்வாறும் குற்றமானவை என்று கருதி அவற்றை கடிந்து ஒழுகுவது அறிவுடையாருக்கு சிறப்பானவை. அதனால் தான் அதிகாரம் அறிவுடைமையின் பின்னர் வைக்கப்பட்டது.

குற்றங்கள் என்று கூறப்படுபவை :

அரசன் என்ற வகையில் செருக்கு, கோபம், காமம் என்ற குற்றங்களில் இருந்து அரசன் விலகியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவற்றைக் கடிந்தார் செல்வமே நல்ல வழியில் பயன்பட்டு நிலை பேறுடையனவாக காணப்படும். செருக்கை ஒழித்து வணக்கம் உடையவனாக ஒழுக வேண்டும். நினைத்ததை முடிப்பேன் என்ற குறுகிய மான உணர்ச்சி, தகுதியில்லாத வரம்பு மீறிய மகிழ்ச்சி, இவைபோன்ற யாவும் அரசனுக்குரிய குற்றங்களாகும். இதனை

“செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கும் பெருமித நீர்த்து”

என்றும்

“இவறலும் மாண்பு இறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு”

என்றும் வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

குற்றம் கடிதல் பொதுவகையால் கூறப்படுதல் :

செய்த குற்றம் சிறியதே ஆனாலும் அதை பனை அளவான பெரிய குற்றமாகக் கருதி மனம் வருந்துவது சான்றோரின் பண்பு. சான்றோர் மனச்சாட்சிக்குப் பயந்தவராதலால் பழிக்கு நாணும் இயல்புடையவராவர். ஆதலால் இறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். குற்றம் வராமல் காப்பதன்

மூலம் வாழ்க்கைக்கு தீங்கு நேராது. வாழ்க்கையை கெடுப்பவர்கள் பகைவர்கள் அல்ல. நாமே அதற்குப் பொறுப்பாகிவிடுகிறோம் என்பதை,

“தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்
துணையாகக் கொள்வர் பணிநானுவார்”

“குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை”

என்ற இரு குறட்பாக்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குற்றம் ஒருவனுக்கு முடிவைத் தரும் பகையாக இருப்பதனால் அது வருவதற்கு முன்பே காத்துக்கொள்ள வேண்டும். தவறினால் அழிவே உறுதி என்பதை ஓர் உவமையினூடாக எடுத்து விளக்குகின்றார். நெருப்பை அடுத்து நின்ற வைக்கோற் போர் போல அழியநேரும். இதனை,

“வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்”

என விளங்க வைத்துள்ளார்.

அரசன் பிறருடைய குற்றங்களை ஆராயும் பொறுப்பான கடமைக்குரியவன். அதனைச் செம்மையாக செய்ய வேண்டுமானால் தன்னிடம் குற்றம் நிகழாமல் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். முறை செய்ய வேண்டிய அரசன் அத்தகுதியைப் பெறாமல் பிறருடைய குற்றங்களை ஆராய்வதே ஒரு குற்றமாகும்.

“தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கும்”

என வள்ளுவர் கேட்பது மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது.

குற்றம் கடிதல் சிறப்பு வகையால் கூறப்படுதல் :

வள்ளுவர் குற்றம் கடியப்படவேண்டும் என்பதை சிறப்பு வகையால் கூற முற்படும்போது முதலில் பொருள் மீது பற்று வைப்பது கடியப்பட வேண்டும் என்கிறார். பொருளால் செய்ய வேண்டியனவாகிய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றுக்குப் பயன்படாது காக்கப்படும் பொருள் அழிந்துவிடும். ஒருபோதும்

அச் செல்வம் நிலைத்து நிற்காது. பொருளை இறுகப் பற்றிக் கொள்வதே ஒரு குற்றமாகும். எத்தகைய குற்றத்தோடும் சேர்த்து எண்ணமுடியாத ஒரு தனிக் குற்றம் என்று வள்ளுவர் கூடிக் காட்டுகின்றார்.

“செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்”

“பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவ தொன்று அன்று”

என்ற குறட்பாக்கள் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளன.

மத, மானங்களின் தீமையை எடுத்துக்காட்டி குற்றங்கடிதல் சிறப்பு வகையால் கூறப்பட்டது. ஒருவன் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் நின்றாலும் தன் உயர்வை தானே வியந்து புகழக் கூடாது. அது அறிவுக் கண்ணை மறைக்கக் கூடியது. இடம், காலம், வலிமை அறியப்படாமல் தன்னைப் புகழ்ந்துரைக்க கூடாது. நன்மை தராத செயல்களையும் விரும்பாமல் விட வேண்டும். தன்னைத்தானே புகழ்தலும் நல்ல நோக்கமற்ற செயலை நாடுதலும் ஆகிய குற்றங்கள் கடியப்பட வேண்டும் என்பதை,

“வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை; நயவற்க
நன்றி பயவா வினை”

என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தான் விரும்பும் பொருள் இது என்று பிறர் அறியாதவாறு அனுபவிக்க தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அறிந்த இடத்து அவை வாயிலாகப் புகுந்து பகைவர் வஞ்சிக்க முயல்வர். அறியாராயின் பகைவரால் வெல்லவே முடியாது.

இதனை,

“காதல் காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்”

என வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

பெரியாரது இலக்கணமும் அவரைத் துணைக் கொள்வதன் அவசியமும்

- 1) அறன் அறிந்துமுத்த அறிவுடையார் கேண்மை திறன் அறிந்துதேர்ந்து கொளல்.

பர்மேலமுகர் உரை :

அறன் அறிந்து - அறத்தினது தன்மையை அறிந்து; முத்த அறிவுடையார் - தன்னின் முத்த அறிவுடையாரது; கேண்மை - கேண்மையை; தேர்ந்து - அரசன் அதனது அருமையை ஓர்ந்து; திறன் அறிந்து கொளல் - கொள்ளும் திறம் அறிந்து கொள்க.

வாருகள் :

அறத்தின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து தன்னைவிட முத்த அறிவுடையவர்களின் நட்பை கொள்ளும் வகை அறிந்து ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

விளக்கம் :

அறத்தின் நுண்மை நூல்களாலன்றி உய்த்துணர்வதனாலும் அறியப்படவேண்டும். முத்த அறிவுடையார் என்பது அறிவு, ஒழுக்கம், காலம் ஆகிய மூன்றினாலும் முதிர்ச்சியடைந்து நீதியையும் உலகியலையும் அறிந்தவர். அவர்கள் தன்னிடத்து அன்பு கொண்டு தன்னைவிட்டு நீங்காமல் கட்டுப்பட்டிருக்கும் வழியை அறிந்து செய்தல்.

கொளல் - வியங்கோள்

- 2) உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

பர்மேலமுகர் உரை :

உற்றநோய் - தெய்வத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை; நீக்கி - நீக்குமாறு அறிந்து நீக்கி; உறாமை - பின் அப்பெற்றியன வராவண்ணம், முன்காக்கும் - முன் அறிந்து

காக்கவல்ல; பெற்றியார் - தன்மையினை உடையாரை; பேணிக் கொளல் - அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க.

வொருள் :

தெய்வத்தாலும் மக்களாலும் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்களை நீக்கி மீண்டும் அத்தகைய துன்பம் வராமல் காக்கவேண்டிய தன்மையுடைய பெரியார்களைப் போற்றி துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

வ்ளக்கம் :

தெய்வத்தால் வரும் துன்பம் - மழையின்னை, மிக்க மழை, காற்று, தீ, நோய் முதலியவற்றால் வருவன. அவை கடவுளை நோக்கி சாந்தி செய்தால் நீக்கப்படும்.

மக்களால் வரும் துன்பம் - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார் போன்றவர்களால் வருவன. அவை சாம, பேத, தான, தண்டம் முதலிய நால்வகை உபாயங்களால் நீக்கப்படும்.

சாமம் - சமாதானத்தாற் காரியம் செய்தல்

பேதம் - பிறரைப் பிரித்து காரியம் செய்தல்

தானம் - பொருள் கொடுத்தல்

தண்டம் - தண்டித்தல்

பெரியோரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்பு (3 - 5)

3) அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

பர்மேலழகர் உரை :

பெரியாரை - அப்பெரியவர்களை; பேணி - அவர் உவப்பன அறிந்து செய்து; தமர் ஆ கொளல் - தமக்குச் சிறந்தாராக கொள்ளுதல்; அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது.

வொருள் :

பெரியோரை விரும்பி தமக்கு துணையாகக் கொள்ளுதல் ஒருவன் அடையும் பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிய பேறு எனப்படும்.

வ்ளக்கம் :

உலகத்துள் அரியன எல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு மிகச் சிறந்தது. இத்தகைய பெரியார்களை துணையாகக் கொண்டால் உலகத்தில் உள்ள அரிய பொருள்கள் எல்லாம் எளிமையாகும்.

- 4) தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை.

பர்மேலழகர் உரை :

தம்மின் பெரியார் - அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார்; தமரா - தமக்குச் சிறந்தாராக; ஒழுகுதல் - தாம் அவர் வழி நின்று ஒழுகுதல்; வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லா வலிமையுடைமையினுந் தலை.

பொருள் :

தம்மைக் காட்டிலும் அறிவிற் சிறந்த பெரியவர்களை தமக்கு துணையாகக் கொள்ளுதல் படை தரும் பக்கபலத்தைவிட சிறந்த வலிமை உடையது.

வ்ளக்கம் :

பொருள், படை, அரண்கள் போன்ற வலிமையிலும் இத்துணை வலிமை சிறந்தது - மனிதரால் உண்டாகும் துன்பங்கள் மாத்திரமன்றி தெய்வத்தால் உண்டாகும் துன்பங்களை ஒழிப்பதற்கும் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் சிறந்தது.

- 5) சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

பர்மேலழகர் உரை :

சூழ்வார் கண் ஆக ஒழுகலான் - தன் பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்; மன்னவன் - அரசன்; சூழ்வாரை - அத்தன்மையராய் அமைச்சரை; சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - தனக்குத் துணையாகக் கொள்க.

வொருள் :

அரசன் அமைச்சரையே கண்ணாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிவதால் அத்தன்மையான அமைச்சர்களை ஆராய்ந்து தனக்கு துணையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

வீளக்கல் :

அளவில்லாத பல வேலைகளினால் கவலை அடைகின்ற அரசனது இராச்சிய பாரம், ஆலோசனைகளையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சரை ஆராய்ந்து தெரிவுசெய்து கொள்ள வேண்டும். மனிதனது இயக்கத்திற்கு கண் சிறந்த துணையாக இருப்பது போல அரசனது இயக்கத்திற்கும் அமைச்சர் கண் போல அமைய வேண்டும்.

பெரியாரை துணைக்கொள்வதன் பயன் (6 - 7)

6) தக்கார் இனத்தனாய் தான் ஒழுக வல்லானை
செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்.

புரீமேலமுகர் உரை :

தக்கார் இனத்தனாய் - தக்காராகிய இனத்தை உடையனாய்;
தான் ஒழுக வல்லானை - தானும் அறிந்து ஒழுகவல்ல அரசனை;
செற்றார் - பகைவர்; செயக்கிடந்தது இல் - செய்யக் கிடந்த ஒரு துன்பமும் இல்லை.

வொருள் :

தகுதி வாய்ந்த பெரியாரை தனக்கு துணையாகக் கொண்டு தானும் நீதி நெறியுடன் ஒழுக வல்லானுக்கு பகைவர் செய்யக்கூடிய துன்பம் எதுவும் இல்லை.

வீளக்கல் :

தக்கார் என்பது அறிவு, ஒழுக்களால் தகுதிபெற்று அறநீதி களின் நெறி வழுவாமல் நடப்பவர். வஞ்சித்தல், சேர்ந்திருப்பவரைப் பிரித்தல், வேறு வகையில் பகை விளைவித்தல் போன்ற பகைவர் செய்யும் துன்பங்களை அறிந்து சொல்ல வல்லவர்களே பெரியார்.

7) இடிக்கும் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்.

புர்மேலழகர் உரை :

இடிக்கும் துணையாரை - தீயன கண்டால் நெருக்கிச்
சொல்லும் துணையாந் தன்மை உடையாரை; ஆள்வாரை -
இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்று ஆளும் அரசரை; கெடுக்கும்
தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர்; யார் -
உலகத்து யாவர்?

பொருள் :

தீயன கண்டால் நெருங்கி கடிந்துரைக்கும் இயல்புடைய
பெரியாரை தமக்கு துணையாகக் கொண்ட அரசனை கெடுக்கும்
ஆற்றல் கொண்ட பகைவர் யார் உளர்.

விளக்கம் :

அரசன் தீயவழியில் செல்லும்போது அரசனை தீ நெறி
செல்லவிடாது இடித்துரைக்கும் பெரியாரை துணையாகக்
கொண்டால் அவ்வரசனை கெடுக்கும் பகைவர் எவரும் இல்லை.

**பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளாவழி ஏற்படும் குற்றம்
(8 - 10)**

8) இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.

புர்மேலழகர் உரை :

இடிப்பாரை - கழறுதற்கு உரியாரை; இல்லாத - தனக்கு
துணையாக கொள்ளாமையின்; ஏமரா - காவலற்ற; மன்னன் -
அரசன்; கெடுப்பார் இல் ஆனும் - பகையாய்க் கெடுப்பார்
இல்லையாயினும்; கெடும் - தானே கெடும்.

பொருள் :

நெருங்கி கடிந்துரைக்கும் பெரியாரை தமக்குத் துணையாக
கொள்ளாத காவலற்ற அரசன் பகைவன் இல்லாது போனாலும்
தானே கெடுவான்.

வீனக்கீழ் :

தானே கெடுதல் என்பது பாகன் இல்லாத யானை போல நெறியல்லா நெறி சென்று கெடுதல்.

அரசனை யானையாகவும் பாகனை மந்திரியாகவும் கொள்ளலாம்.

இல்லாத, ஏமரா என்பன எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

- 9) முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.

பர்மேலழகர் உரை :

முதல் இலார்க்கு - முதற்பொருள் இல்லாத வணிகர்க்கு;
ஊதியம் இல்லை - அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லையாம்;
மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு - அதுபோல தம்மை தாங்குவதாந்
துணையில்லாத அரசர்க்கு; நிலை இல்லை - அதனால் வரும்
நிலை இல்லை.

பொருள் :

முதற் பொருள் இல்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வருகின்ற
ஊதியம் இல்லை. அது போல தம்மை தாங்கும் பெரியார் இல்லாத
அரசர்க்கு நிலைத்து நிற்கும் நிலை இல்லை.

வீனக்கீழ் :

வணிகர் இலாபம் பெற வேண்டுமாயின் முதற்பொருள்
இன்றியமையாதது. அரசர் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமாயின் பெரியார்
துணை இன்றியமையாதது. இக் குறட்பாவில் உவமானமும்
உவமேயமும் தனித்தனி வெவ்வேறு வாக்கியங்களாக கூறி
இடையில் போல என்ற உருபு கெடாமல் கூறியதனால் இது
எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி எனப்படும். உவமையால் வணிகர்
இலாபத்தில் முதலைப் பிரதானமாக கருதவேண்டும். அதுபோல
அரசர் தம்மை நிலைநிறுத்துவதில் துணை வலியை பிரதானமாக
கொள்ளவேண்டும்.

- 10) பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

பர்மேலமுகர் உரை :

பல்லார் பகை கொளலின் - தான் தனியனாய் வைத்து பலரோடும் பகை கொள்ளுதலின்; பத்து அடுத்த தீமைத்து - பதிற்று மடங்கு தீமையுடைத்து; நல்லார் தொடர் கைவிடல் - அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல்.

வெரஞள் :

தான் தனியே நின்று பலருடன் பகை கொள்வதைக் காட்டிலும் பெரியார் துணையை கை நடுவ விடுவது பத்து மடங்கு தீமையை விளைவிக்கும்.

வீளக்கீழ் :

ஒரே சமயத்தில் பல பகைவரோடு போர்த் தொழில் நடத்த வேண்டி ஏற்பட்டாலும் ஒருவகையால் தப்பிப்பிழைக்கலாம். பெரியார் தொடர்பை கைவிடல் பல்லார் பகை கொள்ளினும் மிகத் தீயது.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அதிகார விளக்கம் :

காமம் முதலிய ஆறு குற்றங்களையும் நீதி நூல் முறைப்படி கடிந்து ஆளுதற்குரிய இராட்சிய வண்டியை செலுத்துவதற்கு தீ நெறி விலக்கு நன்னெறி செலுத்தும் பெரியாரை அரசன் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும். பெரியார் என்னும்போது அரசருக்கும் அங்கங்களுக்கும் மானுட, தெய்வக் குற்றங்கள் வராமல் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர் போன்றோராவர். குற்றங்களை ஒழித்து ஆட்சி செய்யும் அரசன் அதற்கு உதவியாக பெரியாரைத் துணைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதனால் குற்றங் கடிதலின் பின் இவ்வதிகாரம் கூறப்பட்டது.

பெரியாரது இலக்கணமும் அவரைத் துணைக்கொள்ளல் அவசியமும் :

அறத்தின் பெருமையை உணர்ந்தவர்களாகவும் தன்னை விட அனுபவம் முதிர்ந்தவர்களாகவும், உள்ள பெரியவர்களின் துணையை அரசன் நாடவேண்டும். அவர்களது துணையை முறை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வந்த துன்பத்தை நீக்கும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு உண்டு. இனி தெய்வத்தினாலும் மக்களாலும் ஏற்படக் கூடிய துன்பங்களையும் நீக்கும் ஆற்றலும் அவர்களுக்குண்டு. இதனையே,

“அறன் அறிந்து முத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன் அறிந்து தேர்ந்துகொளல்”

“உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முன்காக்கும்
பெற்றியார் பேணிக் கொளல்”

என்ற குறட்பாக்களால் கூறியுள்ளார்.

பெரியாரை துணைக்கோடல் சிறப்பு :

அரசன் எல்லாவற்றையும் தானே கண்டு ஆராய்ந்து கொள்ள முடியாது. எனவே பெரியார்களை நாடவேண்டிய அவசியம் அவனுக்கு ஏற்படுகின்றது. உலகத்தில் உள்ள அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றிலும் பெரியாரை துணைக்கொள்வதே மிகச் சிறந்த பேறாகும். உலகின் அரிய பொருள்கள் எல்லாம் அவனுக்கு

எளிமையாகிவிடும். பொருள் படை அரண் போன்ற வலிமையிலும் பெரியாரின் துணை வலிமை சிறந்தது. மனிதரால் உண்டாகும் துன்பங்கள் மாத்திரமன்றி தெய்வத்தால் உண்டாகும் துன்பங்களையும் போக்க வல்லது பெரியாரின் துணை கோடலாகும்.

“அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்”

என்றும்

“தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரசன் அமைச்சரையே கண்ணாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிவதால் அமைச்சர்களை ஆராய்ந்து துணைக் கொள்ள வேண்டும். அரசன் அளவில்லாத வேலைகளினால் கவலையடையும் போதெல்லாம் அமைச்சர்களே அரச பாரத்தை இயக்க நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கவேண்டும். மனித இயக்கத்திற்கு கண் சிறந்த துணையாக இருப்பது போல அரசனுக்கு அமைச்சர் கண்போல அமையவேண்டும்.

“சூழ்வார் கண்ஆக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்”

என வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

பெரியாரைத் துணைக்கொள்வதன் பயன் :

வஞ்சித்தல், சேர்ந்திருப்பவரை பிரித்தல், வேறுவகையில் பகை விளைவித்தல் போன்ற பகைவர் செய்யும் துன்பங்களை அறிந்து சொல்ல வல்லவர்களே பெரியார். இத்தகைய பெரியார்களை துணைக்கொண்டு தானும் நீதி நெறியுடன் ஒழுக வல்லானாயின் பகைவரால் செய்யக்கூடிய துன்பம் எதுவுமே இல்லை. இத்தகைய பொது நலனையே கருத்திற் கொண்டு நன்மை தீமைகளை எடுத்துக்கூறி தவறு கண்டபோது கடிந்து திருத்த முயல்வார்கள். தீய வழியில் சென்றால் அவனை அவ்வழியே செல்லவிடாது இடித்துரைக்கவேண்டும். அதுவே எளியோரை துணைக்கொள்வதால் ஏற்படும் பெரும் பயனாகும்.

“தக்கார் இனத்தனாய் தான் ஒழுக வல்லானை
செற்றார் செயக் கிடந்தது இல்”

“ இடிக்கும் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்.
போன்ற குறட்பாக்களினால் பெரியாரைத் துணைக்கொள்வதன்
பயனைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வெரியாரை துணைக்கொள்ளா வழி ஏற்படும் குற்றம் :

மேற் கூறியவாறு இடித்துக் கூறி திருத்தும் பெரியாரின்
துணையில்லாத அரசன் கெடுவான். அவனுக்கு தீமை செய்ய
பகைவர் இல்லாவிடினும் அவன் எளிதில் கெடுவான். இதனை
உரையாசிரியர் பாகன் இல்லாத யானை போல நெறியல்லா
நெறி சென்று கெடுதல் என விளக்கம் தருகின்றார்.

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பார் இலானும் கெடும்”

என்பது வள்ளுவர் தரும் குறளாகும்.

பெரியாரை துணைக்கொள்ளாத இடத்து ஏற்படும் குற்றம்
ஓர் உவமையின் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்பொருள்
இல்லாத வணிகருக்கு அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லாதது போல
தம்மை தாங்கும் பெரியார் இல்லாத அரசர்க்கு நிலைத்து நிற்கும்
நிலையும் இல்லை.

“முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்

சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை”

என்ற குறட்பா இதனை விளங்க வைக்கின்றது.

ஒரு அரசன் ஒரே சமயத்தில் பல பகைவரோடு போர் செய்யும்
போது கூட சில வேளை தப்பிப் பிழைக்கலாம். பெரியார் தொடர்பை
கைவிட்டால் அது அவனுக்கு பத்து மடங்கு தீமையை விளைவிக்கும்.

“பல்லார் பகை கொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே

நல்லார் தொடர்கை விடல்”

என இது எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சிற்றினஞ் சேராமை

சிறிய இனம் பெரியோர்க்கு ஆகாது

- 1) சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

பெருமை - பெரியோரியல்பு; சிற்றினம் அஞ்சும் - சிறிய இனத்தை அஞ்சா நிற்கும்; சிறுமை - ஏனைச் சிறியோரியல்பு; தான் சுற்றமாய் சூழ்ந்து விடும் - அது சேர்ந்த பொழுதே அதனை தனக்கு சுற்றமாக எண்ணித் துணியும்.

வொருள் :

பெரியோர் சிறியோரைக் கண்டு அஞ்சி விலகி நிற்பர். ஆனால் சிறியோர் தம்மைப் போன்ற சிறியோரை விரும்பி தம் சுற்றமாக தழுவிக்கொள்வர்.

வீனக்கம் :

பெரியோர் சிறியோரைக் கண்டு அஞ்சுவதற்கு காரணம் சிறியோர் கெட்டறிவுடையாராக இருப்பதனால் தமது நல்லறிவு மாறிப்போய்விடும் என்பதும் அதனால் தமக்கு துன்பம் உண்டாகி விடும் என்பதனாலாகும். அறிவு ஒற்றுமை காரணமாக சிறியோர் சிறியோரை சுற்றமாகக் கொள்வர்.

அதன் காரணம் (சிற்றினம் சேர்தல் ஆகாது)

- 2) நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பது ஆகும் அறிவு.

பர்மேலழகர் உரை :

நிலத்து இயல்பான் - தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே; நீர் திரிந்து - நீர் தன் தன்மை திரிந்து; அற்று ஆகும் - அந்நிலத்தின் தன்மைத்தாம்; மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பு - அது போல தாம் சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பானே; அறிவு - அறிவும்; அது ஆகும் - தன் தன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம்.

வாருகள் :

தான் அடைந்த நிலத்தின் தன்மையால் நீர் தன் இயல்பில் வேறுபட்டு நிலத்தின் இயல்பினைப் பெறும். அதுபோல மக்களுக்கும் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பிற்கேற்ப அறிவும் வேறுபடும்.

வீனக்கீழ் :

வானத்திலிருந்து வரும் தூய்மையான நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறம், சுவை முதலிய பண்புகளில் வேறுபடும். அதுபோல மனிதர் தாம் சேர்ந்த இனத்திற்கு ஏற்றவாறு அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து காட்சி முதலிய தொழில்களால் வேறுபடும். இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

- 3) மனத்தானம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படும் சொல்.

பர்மேலாகர் உரை :

மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி - மாந்தர்க்கு பொது உணர்வு;
மனத்தானாம் - தம் மனம் காரணமாக உண்டாம்; இன்னான்
எனப்படும் சொல் - இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாரால்
சொல்லப்படும் சொல்; இனத்தானாம் - இனம் காரணமாக உண்டாம்.

வாருகள் :

மக்களுக்கு பொது அறிவு என்பது மனத்தினால் உண்டாவதாகும். இவன் இத்தன்மையானவன் என்று சொல்லப்படும் சொல் இனத்தின் காரணமாக உண்டாவதாகும்.

வீனக்கீழ் :

பொது அறிவு என்பது ஐம்புலன் வழியாக இயற்கையால் உண்டாவது. இவன் இத்தன்மையானவன் என்பது அவனது சேர்க்கையால் உண்டாவது. நல்லினம் சேர்ந்தால் நல்லவன் என்றும் சிற்றினம் சேர்ந்தால் கெட்டவன் என்றும் சொல்லப்படும். தான் சேர்ந்த இனத்தினாலே நல்லவன் கெட்டவன் என்னும் பெயரெடுப்பதால் அச் சிறப்பிற்கு இனம் காரணமாயிற்று.

இனம் என்பதன் விளக்கம்

- 4) மனத்து உளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்து உளதாகும் அறிவு.

பர்மேலமுகர் உரை :

அறிவு - அவ்விசேட உணர்வு; ஒருவற்கு மனத்து உளது போலக் காட்டி - ஒருவற்கு மனத்தின் கண்ணே உளதாவது போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி; இனத்து உளதாகும் - அவன் சேர்ந்த இனத்தின் கண்ணே உளதாம்.

வொருள் :

அறிவு ஒருவனது மனதில் உள்ளது போலக் காட்டினாலும் அவன் சேர்ந்த இனத்தை ஒட்டியதாகவே உண்டாகும்.

வீனக்கம் :

உண்மையை ஆராய்ந்து பாராதவிடத்து பின்னர் ஆராய்ந்து பார்த்த பொழுது, பழகிய கூட்டத்தினால் உண்டாகிய விசேட உணர்வும் மனத்திலேதான் உண்டாகின்றது. உணர்வு வெளிப்படும் வாயில் மனமாதலால் பொது உணர்வு போலவே இவ் விசேட உணர்வும் மனம் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றது.

சிறிநினம் சேராமையின் சிறப்பு (5 - 9)

- 5) மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனம் தூய்மை தூவாவரும்.

பர்மேலமுகர் உரை :

மனம் தூய்மை - அவ்விசேட உணர்வு புலப்படுத்தற்கு இடமாகிய மனம் தூயனாதல் தன்மையும்; செய்வினை தூய்மை - செய்யும் வினை தூயனாதல் தன்மையும்; இரண்டும் - ஆகிய இரண்டும்; இனம் தூய்மை தூவா வரும் - ஒருவற்கு இனம் தூயனாதல் தன்மை பற்றுக்கோடாக உளதாம்.

வொருள் :

மனத்தின் தூய்மை, செய்யும் தொழிலின் தூய்மை ஆகிய இரண்டும் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் தூய்மையை துணையாகக் கொண்டு வரும்.

வீளக்கீழ் :

மனம் தூய்மை பெறவேண்டுமாயின் அறியாமை நீங்குதல் வேண்டும். செய்யும் வினை தூய்மை அடைய வேண்டுமானால் சொல்லும் செயலும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே மன நன்மைக்கும் வினை நன்மைக்கும் இன நன்மையே காரணம்.

6) மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றுஆகும் இனம் தூயார்க்கு இல்லை நன்றாகா வினை.

புரீமேலமுகர் உரை :

மனம் தூயார்க்கு - மனம் தூயராயினார்க்கு; எச்சம் நன்று ஆகும் - மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனம் தூயார்க்கு - இனம் தூயராயினார்க்கு; நன்று ஆகா வினை - நன்றாகாத வினை; இல்லை - யாதும் இல்லை.

வொருள் :

மனம் தூய்மையாக உடையவர்க்கு அவர்களது எச்சமாக நன் மக்கட்பேறு கிடைக்கும். இனம் தூய்மையாக உடையவர்க்கு நன்றாகாத செயல் ஒன்றுமேயில்லை.

வீளக்கீழ் :

நல் மனமுடையோர்க்கு பிறக்கும் பிள்ளைகள் தமக்கு காரணமான தாய் தந்தையர் போல நற்குண நற்செய்கை உடையவராக இருப்பர். காரியம் காரணத்திலிருந்து வேறுபடாமையின் எச்சம் நன்றாகும் என்றார். காரியம் - பிள்ளைகள்; காரணம் - தாய் தந்தையர்.

நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயற்படுதலினால் இனம் தூய்மையோர்க்கு எல்லாக் காரியங்களும் நல்லனவாகவே முடியும்.

- 7) மன நலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும்.

பர்மேலழகர் உரை :

மன் உயிர்க்கு - நிலைபெற்ற உயிரகட்கு; மன நலம் -
மனத்தது நன்மை; ஆக்கம் - செல்வத்தை; தரும் - கொடுக்கும்;
இன நலம் - இனத்தது நன்மை; எல்லாப் புகழுந் தரும் -
அதனோடு எல்லாப் புகழையும் கொடுக்கும்.

வொருள் :

இவ்வுலகில் வாழும் மக்களுக்கு மனம் நலமுடையதாக
இருந்தால் அது செல்வத்தைக் கொடுக்கும். சேரும் இனம் நல்லதாக
இருந்தால் அது செல்வத்தோடு எல்லாப் புகழையும் கொடுக்கும்.

விளக்கம் :

மனம் நலமுடையதாயிருப்பது அறம் ஆதலினால் அது
மனிதர்க்கு செல்வத்தைக் கொடுக்கும். புகழ் கொடுத்தற்கு உரியவர்
நல்லோர். ஆதலினால் இன நலம் எல்லாப் புகழும் தரும் என்றார்.

- 8) மனநலம் நன்குடையர் ஆயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து.

பர்மேலழகர் உரை :

மன நலம் - மன நன்மையை; நன்கு உடையார் ஆயினும்
- முன்னை நல்வினையால் தாமே உடையராயினும்; சான்றோர்க்கு
- அமைந்தார்க்கு; இன நலம் - இன நன்மை; ஏமாப்பு உடைத்து
- அதற்கு வலியாதலை உடைத்து.

வொருள் :

மன நலம் மிகச் சிறப்புடையதாக அமைந்திருந்தாலும்
சான்றோர்க்கு நல்வினத்தின் தொடர்பு மேலும் நல்ல வலிமை
உடையதாக அமையும்.

வீளக்கம் :

ஒருவற்கு மன நலம் உண்டாகக் காரணம் முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியப் பயனாகும். சான்றோர் பல குணங்களை உடையவர். ஆதலால் அவர்களது மன நலத்தை இன நலம் மேலும் வளர்த்து வருகின்றது.

9) மன நலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்று அ.தும்
இன நலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து.

பர்மேலமகர் உரை :

மன நலத்தின் மறுமையாகும் - ஒருவற்கு மன நன்மையானே மறுமை இன்பம் உண்டாம்; மற்று அ.தும் - அதற்கு அச்சிறப்புத் தானும்; இன நலத்தின் - இன நன்மையால்; ஏமாப்பு உடைத்து - வலி பெறுதலை உடைத்து.

பொருள் :

ஒருவற்கு மனத்தின் நன்மையால் மறுமை இன்பம் உண்டாகும். அது நல்லினத்தின் தொடர்பால் மேலும் வலிமை பெறும்.

வீளக்கம் :

மன நலத்தினால் மறுமை இன்பம் உண்டாவது சிறப்பாகும். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் மன நலத்தை வேறுபடாதபடி சரியான நிலையில் நிலைத்து நிற்கச் செய்வது இன நலமே.

சிற்றினம் சேரமை - விதி, எதிர்மறை மூலமாக கூறல்

10) நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லல் படுப்பதாஉம் இல்.

பர்மேலமகர் உரை :

நல்லினத்தின் - ஒருவற்கு நல்லினத்தின்; ஊங்கு - மிக்க; துணையும் இல்லை - துணையும் இல்லை; தீயினத்தின் - (ஊங்கு) தீய இனத்தின் மிக்க; அல்லல் படுப்பதாஉம் இல் - பகையும் இல்லை.

பொருள் :

ஒருவனுக்கு நல்லோர் சேர்க்கையினும் சிறந்த துணையும் வேறு இல்லை. தீயோரை சேர்வதில் துன்பம் தரும் கொடிய பகையும் வேறு இல்லை.

வீனக்கல் :

அறியாமையினின்று விலக்கி இம்மை மறுமையில் துன்பம் அடையாது பாதுகாத்தலால் துணை என்றும் அறிவிலிருந்து விலக்கி துன்பப்படுத்துவது என்ற காரணத்தால் பகை என்றும் கூறப்பட்டது. நல்லினம் சேர்தல் என்பது விதி; தீயினம் சேராமை என்பது எதிர்மறையும் எனக்கொள்க.

சிறுநிளம் சேராமை

அத்கார விளக்கம் :

சிறுநிளம் (சிறுமை + இளம்) சேராமை என்பது சிறிய இனத்தை சேர்ந்துகொள்ளாமையெனப் பொருள்படும். இயற்கையில் நல்லதாயுள்ள பொருளின் நன்மையையும், தீயதாயுள்ள பொருளின் தீமையையும் இல்லை என்று சொல்பவர்களைக் குறிக்கும். தீய ஒழுக்கமுடைய காமுகர், வஞ்சகர், கூத்தர் போன்றவர்களை உள்ளடக்கிய சமூகமே சிறுநிளம் என்று கூறப்படும். ஒருவன் பெரியாரைத் துணைக்கொண்டிருந்தாலும் ஒரு பக்கம் சிறியார் தொடர்பை கொண்டிருந்தால் பெரியாரைத் துணைக்கொள்வதில் பயனில்லாது போய்விடும். அதனால்தான் பெரியாரைத் துணைக்கொடலின்பின் இவ்வதிகாரம் கூறப்பட்டது.

சிறிய இளம் பெரியோருக்கு ஆகாது என்பதும் அதற்கான காரணமும் :

பெரியோர் சிறியோரைக் கண்டால் அஞ்சி விலகி நிற்பர். சிறியோர் தம்மைப் போன்ற சிறியோரை விரும்பி சுற்றமாக சூழ்ந்து கொள்வர். அறிவுடையோர் விலகி நிற்பதற்குக் காரணம் தமது நல்லறிவு கெட்டுப் போய்விடும் என்பதனாலும் அதனால் தமக்கு துன்பம் உண்டாகும் என்ற பயமுமேயாகும். வானத்திலிருந்து தூய்மையாக வரும் நீர் சேர்ந்த நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப நிறத்திலும் சுவையிலும் மாறிவிடும். அதுபோல சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு சேர்ந்தவர்களின் அறிவும் மாறிவிடும் என உவமையணியினூடாக விளக்கியுள்ளார்.

“சிறுநிளம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாய் சூழ்ந்து விடும்”

என்றும்

“நிலத்தியல்பால் நீர் திரிந்தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பு ஆகும் அறிவு”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மக்களுக்கு பொது அறிவு என்பது ஐம்புலன் வழியாக இயற்கையாக உண்டாவது. நல்லினம் சேர்ந்தால் நல்லவன் என்றும்

சிற்றினம் சேர்ந்தால் கெட்டவன் என்று சொல்வர். மனதுக்கு அறிவு உள்ளது போலத் தோன்றினாலும் அது உண்மையன்று. சேர்ந்த இனத்திற்கு ஏற்றவாறே அமைகின்றது. உலகத்தார் எதைக் கண்டு ஒருவனை இன்னான் என்கிறார் எனின் இனத்தைப் பார்த்தே சொல்கின்றனர். இதனையே வள்ளுவர்,

“மனத்தானாம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படும் சொல்”

“மனத்து உள்ளது போலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்து உள்ளதாகும் அறிவு”

போன்ற குறட்பாக்களினால் விளங்கவைத்துள்ளார்

சீற்றினம் சேராமையின் சீறாய் :

சிற்றினம் சேராமையின் சிறப்பினை நல்லினம் சேர்தலின் எதிர்மறை முகத்தால் ஐந்து குறள்களில் எடுத்து விளக்கியுள்ளனர்.

மனம் தூய்மைபெற வேண்டுமாயின் அறியாமை நீங்குதல் வேண்டும். செய்யுள் வினை தூய்மை அடைய வேண்டுமானால் சொல்லும் செயலும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே மன நன்மைக்கும் வினை நன்மைக்கும் இன நன்மை காரணமாக இருத்தலால் சிற்றினம் சேராதிருப்பது நன்று.

“மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனம் தூய்மை தூவா வரும்”

என்ற குறள் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளது.

நல்ல மனமுடையோர்க்கு அவர்களது எச்சம் எனக் கூறப்படும் மக்கட்பேறு நன்றாகவே அமையும். காரணம் காரியத்திலிருந்து வேறுபடாமையால் எச்சம் நன்றாகும் என்றார். இங்கு காரியம் பிள்ளைகளாகவும் காரணம் தாய் தந்தையராக கொள்ளப்பட்டனர். நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயற்படுதலினால் இனம் தூய்மையோர்க்கு நன்றாகாத செயல் ஒன்றுமேயில்லை. மனம் நலமுடைய தாயிருப்பதே அறம். ஆதலினால் அது மனிதருக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கும். புகழ் கொடுத்தற்குரியவர்கள் நல்லோர்களே. ஆதலால்

இன நலம் எல்லாப் புகழையும் தருவதால் சிற்றினம் சேராதிருப்பது மிக நன்று. அக்கருத்துக்களை வள்ளுவர்,

“ மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் இனம் தூயார்க்கு இல்லை நன்றாகா வினை”

என்றும்

“மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் இனநலம்

எல்லாப் புகழும் தரும்”

என்றும் கூறுகின்றார். சான்றோர்கள் அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என பல நற்குணங்களை உடையவராக இருப்பர். இத்தகைய நற்குணம் முற்பிறப்பின் பயனாகவும் அமையலாம். அச்சான்றோர்களுக்கு மனநலத்தை இனநலம் மேலும் வலிமையுடையதாக வளர்த்துவிடும். இவற்றுடன் மனநலத்தின் நன்மையினால் இவர்களுக்கு மறுமை இன்பமும் உண்டாகும். நல்லினத்தின் சேர்க்கையே இவற்றை வலிமைபெறச் செய்கின்றது.

“மனநலம் நன்குடையோர் ஆயினும் சான்றோர்க்கு

இனநலம் ஏமாப் புடைத்து”

“மன நலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்று அ.தும்

இன நலத்தின் ஏமாப்புடைத்து”

இவ்வாறாக நல்லினத்தின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் பல நன்மைகளை கூறுவதனூடாக சிற்றினம் சேரக் கூடாது என்பதை எதிர்மறையாக விளக்கியுள்ளார்.

சிற்றினம் சேராமையே - வீதி எதிர்மறை

இறுதியாக சிற்றினம் சேராமையை விதி, எதிர்மறை மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஒருவனுக்கு நல்லோர் சேர்க்கையிலும் சிறந்த துணை வேறு எதுவுமே இல்லை. தீயோரை சேர்வதில் துன்பம் தரும் கொடிய பகையும் வேறு இல்லை. நல்லினம் சேர்தலை விதியாகவும் தீயினம் சேராமையே எதிர்மறையாகவும் கூறப்பட்டது.

“நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை தீயினத்தின்

அல்லல் படுப்பதூஉம் இல்”

என்பதே வள்ளுவர் நிலைப்பாடாகும்.

தெரிந்து செயல்வகை

செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் (1 - 2)

- 1) அழிவதா஁ம் ஆவதா஁ம் ஆகி வழிபயக்கும் ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.

பர்மேலழகர் உரை :

அழிவதா஁ம் - வினை செய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனால் அழிவதனையும்; ஆவதா஁ம் - அழிந்தால் பின் ஆவதனையும்; ஆகி - ஆய்நின்று; வழி பயக்கும் - பிற்பொழுது தரும்; ஊதியமும் - ஊதியத்தையும்; சூழ்ந்து - சீர்தூக்கிச்; செயல் - உறுவதாயிற் செயல்.

பொருள் :

ஓரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் அச்செயலை செய்வதால் வரும் நன்மை தீமைகளையும் செய்து முடித்தபின் வரும் பயன்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து செய்யவேண்டும்.

விளக்கம் :

ஓரு தொழிலை செய்யத் தொடங்கும்போது அச் செயலால் முதலில் உண்டாகும் செலவையும், செலவு செய்த பின்னர் உண்டாகும் வரவையும், பின்னர் அச்செயலால் வரும் பயனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் வேண்டும். “முற்றியாங்கெய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல்” என்று வினை செயல் வகை என்ற அதிகாரத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- 2) தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.

பர்மேலழகர் உரை :

தெரிந்த - தாம் தெரிந்து கொண்ட; இனத்தொடு - இனத்துடனே; தேர்ந்து - செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து; எண்ணி - பின் தாமேயும் எண்ணி; செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்க வல்ல அரசர்க்கு; அரும்பொருள் - எய்துவதற்கு அரிய பொருள்; யாது ஒன்றும் இல் - யாதொன்றும் இல்லை.

வொருள் :

தாம் செய்ய விரும்பும் செயலில் முன் அனுபவம் பெற்றவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து செய்ய வல்லார்க்கு அரிய செயலாக இருப்பது யாதொன்றும் இல்லை.

வீளக்கம் :

ஆராய்ந்து கொண்ட இனம் முன் ஆராய்ந்து அனுபவம் பட்டவர்கள் அவர்களது துணையைப் பெற்று தாமும் ஆராய்ந்து செய்தால் ஆகாத செயல் யாதொன்றும் இல்லை.

ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியா வழிப்படும் இழக்கும் (3 - 5)

3) ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஆக்கம் கருதி - மேல் எய்தக் கடவ ஊதியத்தினை நோக்கி;
முதல் இழக்கும் - முன் எய்தி நின்ற முதல் தன்மையும் இழத்தற்கு ஏதுவாய்; செய்வினை - செய்வினையை; அறிவுடையார் - அறிவுடையார்; ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்.

வொருள் :

பின்னே கிடைக்கக்கூடிய இலாபத்தை எதிர்நோக்கி முன்னர் கிடைத்த முதலை இழந்துவிடும் செயலை அறிவுடையவர்கள் மேற்கொள்ளமாட்டார்கள்.

வீளக்கம் :

ஆக்கம் கருதி முதலை இழக்கும் செயலை செய்ய அறிவுடையார் எண்ணமாட்டார். அது வலியும் காலமும் இடமும் அறியாது பிறர் நாடு பிடிக்கச் சென்று தன் நாட்டையும் இழந்து விடும் செயலோடு ஒக்கும்.

4) தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவு என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சபவர்.

பர்மேலழகர் உரை :

தெளிவு இலதனை தொடங்கார் - இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதல் இல்லாத வினையைத் தொடங்கார்; இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுவவர் - தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றம் உண்டாதலை அஞ்சுவார்.

பொருள் :

இச் செயலை செய்வதன் மூலம் தமக்கு இளிவு வரும் என்னும் குற்றத்திற்கு அஞ்சுவவர் தெளிவில்லாத எந்தச் செயலையும் தொடங்கமாட்டார்.

விளக்கம் :

ஒரு செயலைச் செய்யத்தொடங்கி அச் செயலை முடிப்பதற்கு முன்னர் கைவிடுதல் தகாததாம். அச் செயலால் அழிவு ஏற்பட்ட இடத்து மானமும் அறிவும் இல்லாதவர் என்று உலகத்தார் பழிக்கு அஞ்சி தெளிவில்லாத செயலை செய்யார்.

- 5) வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு.

பர்மேலழகர் உரை :

வகை - சென்றால் நிகழும் திறங்களை எல்லாம்; அறச் சூழாது - முற்ற எண்ணாது; எழுதல் - சில எண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற் செல்லுதல்; பகைவரை - அவரை; பாத்தி படுப்பது ஓர் ஆறு - வளரும் நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம்.

பொருள் :

ஒரு செயலின் வகையினை முற்றிலுமாக ஆராய்ந்து அறியாது சில விடயங்களை மனதிற்கொண்டு பகைவர் மேற்செல்லுதல் அப் பகைவராகிய பயிரை பாத்தியுள் கொண்டுவந்து நிலைபெறச் செய்யும் ஒரு வழியாகும்.

வினாக்கள் :

வகை என்பது வலி, காலம், இடம் இவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்குமுள்ள நிலைமைகளும், செயல் தொடங்கும் வழியும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்கும் வழியும், வெல்லும் வழியும், அதனால் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுள் சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு எளிதாகிவிடும். எனவே முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டும். முழுவதும் ஆலோசிக்கப்படவேண்டும்.

செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிக

6) செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

பரிமேலழகர் உரை :

செய்தக்க அல்ல - அரசன் தன் வினைகளுள் செய்யத் தக்கனவல்லவற்றை; செய - செய்தலான்; கெடும் - கெடும்; செய்தக்க - இனி அதனாலேயன்றி செய்யத்தக்கனவற்றை; செய்யாமையானும் - செய்யாமை தன்னாலும்; கெடும் - கெடும்.

பொருள் :

ஒருவன் செய்யத்தகாதனவற்றை செய்தாலும் கெட்டுப் போவான். செய்ய வேண்டியனவற்றை செய்யாமல் விடுவதனாலும் கெட்டுப் போவான்.

வினாக்கள் :

செய்யத்தகாதவை - பெருமுயற்சி (சக்திக்கு அப்பாற்பட்டன) செய்தால் பயனில்லாதன, ஐயமுடையன (சந்தேகத்திற்கு இடமானவை) போன்றன செய்யத்தக்கவை இவற்றுக்கு எதிரானவை. எனவே செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிதல் வேண்டும். இல்லையேல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்னும் மூவகை ஆற்றல்களில் பொருள் படை என்னும் பெருமை சுருங்கி பகைவரால் வெல்லுவதற்கு எளியனாகிவிடுவான்.

செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையும்

- 7) எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

பர்மேலமுகர் உரை :

கருமம் - செய்யத்தக்க கருமமும்; எண்ணித்துணிக - முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணி தொடங்குக; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது - தொடங்கி வைத்து பின் எண்ணக் கடவே மென்று ஒழிதல்; இழுக்கு - குற்றம் ஆதலான்.

வொருள் :

ஒரு செயலைத் தொடங்கு முன்னர் அது குறித்து சீராக ஆராய்ந்து பார்த்து தொடங்கவேண்டும். செய்யத் தொடங்கியபின் எண்ணிப்பார்ப்போம் என்று நினைப்பது குற்றமாகும்.

வ்ளக்கம் :

செயலை முடிக்கும் வழி, கிடைக்கும் பயன் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு வினையைத் தொடங்க வேண்டும். தொடங்கிய பின் ஆராய்வோம் என்று எண்ணுவது தவறாகும்.

- 8) ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர் நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

பர்மேலமுகர் உரை :

ஆற்றின் - முடியும் உபாயத்தால்; வருந்தா - கருமத்தை முயலாத; வருத்தம் - முயற்சி; பலர் நின்று போற்றினும் - துணைவர் பலர் நின்று புரைபடாமல் காப்பினும்; பொத்துப்படும் - புரைபடும்.

வொருள் :

செயலைச் செய்து முடிக்கும் உபாயத்தை வழி முறையாக ஆராய்ந்து கொள்ளாது எடுக்கப்பட்ட முயற்சி பிறர் எவ்வளவு உதவி செய்தாலும் அச்செயல் முடிவுபெறாது.

வினாக்கள் :

முடிக்கும் உபாயம் என்பது சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற நான்குமாகும்.

நால்வகை உபாயங்களை எந்த இடத்து எந்த உபாயத்தை செய்ய வேண்டுமோ அவ்வுபாயத்தை அந்த இடத்து செலுத்தா விடத்து செய்யப்படும் கருமம் எத்துணை வலிமை இருந்தாலும் புரைபடும் (கெடும்).

9) நன்று ஆற்றல் உள்ளும் தவறு உண்டு அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக் கடை.

பர்மேஸ்டிகர் உரை :

நன்று ஆற்றல் உள்ளும் - வேற்று வேந்தர் மாட்டு நன்றான உபாயம் செய்தற்கண்ணும்; தவறு உண்டு - குற்றம் உண்டாம்; அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக் கடை - அவரவர் குணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கு இயைய செய்யாவிடின்.

பொருள் :

ஒரு செயலைச் செய்பவர் அவரவர் இயல்பிற்கேற்ப ஆராய்ந்து செயலை செய்யவேண்டும். இல்லாதுபோனால் நன்றாக ஆராய்ந்து செயலைச் செய்தாலும் குற்றம் உண்டாம்.

வினாக்கள் :

எந்த எந்த உபாயத்தை உபயோகித்தற்கு யார் யார் உரியவரோ அவரிடத்து அந்த உபாயத்தை தகுதியறிந்து உபயோகிக்காவிட்டால் காரியம் முடியாது கெடும். இது முன் உள்ள குறளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

10) எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

பர்மேஸ்டிகர் உரை :

தம்மொடு கொள்ளாத - அரசர் வினைமுற்றுதற் பொருட்டு தம் நிலமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராயின்; உலகு கொள்ளாது - உலகம் தம்மை இகழா நிற்கும். எள்ளாத

- ஆகலான் அ.து இகழா உபாயங்களை; எண்ணிச் செயல் வேண்டும் - நாடிச் செய்க.

பொருள் :

அரசர் தம் நிலமைக்கு பொருந்தாதவற்றை செய்வாராயின் உலகம் இகழ்ந்து நிற்கும். ஆகையால் உலகம் இகழாதவற்றை ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும்.

விளக்கம் :

அரசன் தம் நிலமைக்கு ஏற்றவாறு நால்வகை உபாயங்களை உபயோகிக்க வேண்டும். வலிமை உடையவரான தாம் மெலியார் மீது எத்தகைய உபாயங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும், மெலியரான தாம் வலியார் மீது எத்தகைய உபாயங்களைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். பொதுவாக தம் தகுதிக்கேற்ற செயலைச் செய்யவேண்டும்.

தெரிந்து செயல் வகை

அதிகார விளக்கம் :

அரசன் தான் செய்யும் செயல்களை ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டும். பெரியாரைத் துணைக்கோடல் சிற்றினம் சேராமையினாற் பயன்பட்ட பொழுதே அப் பெரியாருடன் காரியங்களை ஆராய்ந்து செய்யமுடியும். இதனால்தான் சிற்றினம் சேராமையின் பின்னர் இவ்வதிகாரம் கூறப்பட்டது.

செய்யத்தகுந் வினையுந் அது செய்யுமாறு :

ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்கும்போது அச்செயலால் முதலில் உண்டாகும் செலவையும் செலவு செய்தபின்னர் கிடைக்கும் வரவையும் பின்னர் அச் செயலால் வரும் பயனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் வேண்டும். “முற்றியாங்கெய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல்” என்று வினை செயல் வகை என்ற அதிகாரத்திலும் கூறியுள்ளார். மேலும் தான் விரும்பும் செயலில் முன் அனுபவப் பட்டவர்களின் துணையையும் பெறவேண்டும். அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசனை செய்தால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை. இதனையே

“அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகிவழி பயக்கும்
ஊதியமுந் சூழ்ந்து செயல்”

என்றும்

“தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும் பொருள் யாதொன்றும் இல்”

என்றும் கூறியுள்ளார்.

ஒழியத்தகுந் வினையுந் ஒழியா வழியும் இழுக்கும் :

அரசன் ஆயினும் பொதுமக்கள் ஆயினும் செயலைச் செய்யும் போது தவிர்க்கப்பட வேண்டியவற்றையும் அவ்வாறு தவிர்க்கப்படாத இடத்து ஏற்படும் இழுக்கு பற்றி மூன்று குறட்பாக்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆக்கம் கருதி முதலை இழுக்கும் செயலை செய்ய அறிவுடையவர்கள் எண்ணமாட்டார்கள். அவ்வாறு செய்ய முற்பட்டால் அது வலியும் காலமும் இடமும் அறியாது பிறர் நாடு பிடிக்கச் சென்று தன் நாட்டை இழந்த செயலுக்கு ஒப்பாகி விடும்.

“ ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடையார்”

என்ற குறள் இதனையே வலியுறுத்தியுள்ளது.

ஒரு காரியத்தை செய்யத் தொடங்கிவிட்டால் அக்காரியம் முடிவதற்கு முன்னர் நடுவிலே அதனைக் கைவிடுதல் தவிர்க்கப் படவேண்டியதாகும். அச்செயலால் அழிவு ஏற்பட்டு மானமும் அறிவும் இல்லாதவர் என்ற பழிச் சொல்லை மக்களிடம் கேட்க வேண்டிவரும். பழிக்கு அஞ்சுபவர் தகாத காரியத்தை தொடங்கா திருப்பதே மேலானது. வள்ளுவர் இதனை,

“தெளிவிலதனைத் தொடங்கார் இளிவு என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்”

எனக் கூறி விளங்க வைத்துள்ளார்.

பகைவர் மேற் செல்லும் அரசன் காலம், வலி, இடம் இவற்றால் வரும் நிலமைகளை ஆராயாது சில விடயங்களை மனதிற்கு கொண்டு தொழிற்படுவதை தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தவிர்க்காவிடின் பகைவராகிய பயிரை பாத்தியுள் கொண்டுவந்து நிலைபெறச் செய்வதற்கு வழியாகிவிடும். எனவே செயல் முழுமை பெற வேண்டுமாயின் முழுமையாக ஆலோசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையே

“வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரை
பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு”

என்ற குறள் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிக் :

ஒருவன் செய்யத்தகாதவற்றை செய்தாலும் கெடுவான். செய்ய வேண்டியனவற்றை செய்யாது விடினும் கெடுவான். சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பெருமுயற்சிகள், பயனில்லாதனவற்றை செய்தல், சந்தேகத்திடமானவற்றை செய்தல் போன்றவற்றை செய்யத் தகாதவை என்றும் இவற்றுக்கு மறுதலையானவை செய்யத் தக்கவையாகும். இவை பின்பற்றப்படாவிடின் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை போன்ற மூலகை ஆற்றல்களில் பொருள், படை என்னும் பெருமை சுருங்கி பகைவரால் வெல்லுதற்கு எளியனாகி விடுவான்.

“ செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”

என்றார்.

செய்வளவற்றிற்கு உபாயமுல் இதுது உரமையுல் :

ஒரு கருமத்தை செய்யத் துணிவதற்கு முன் அதைப்பற்றி நன்றாக எண்ணிப்பார்த்து துணியவேண்டும். துணிந்து தொடங்கிய பின் எண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று செய்வது குற்றமாகும். செயலைச் செய்து முடிக்கும் உபாயங்களை வழிமுறையாக ஆராய்ந்து கொள்ளவேண்டும். முடிக்கும் உபாயம் என்பது தான, சாம, பேத, தண்டம் என்ற நான்குமாகும். எந்த இடத்தில் எந்த உபாயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என ஆராயாத முயற்சிகள் பிறர் எவ்வளவு உதவினாலும் முற்றுப்பெறாது. ஆகவே எல்லாம் முன்னரே நன்றாக எண்ணிப் பார்த்து வழியோடு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”

என்றும்

“ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்”

என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

எந்த உபாயத்தை உபயோகிப்பதற்கு யார் யார் உரியவரோ அவரிடத்து அந்த உபாயத்தை தகுதியறிந்து உபயோகிக்கா விட்டால் காரியம் முடியாது கெட்டுப் போய்விடும். வலிமை உடையவரான தாம் மெலியார் மீது எத்தகைய உபாயங்களை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும் மெலியரான தாம் வலியார் மீது எத்தகைய உபாயங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதும் ஆராய்ந்து செய்யப்படவேண்டும். பொதுவாக அரசன் தம் நிலைக்கு பொருந்தாதவற்றை செய்தால் உலகம் அவனைப் பழிக்கும்.

“நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றாக்கடை”

“எள்ளாத எண்ணி செயல் வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு”

என்ற குறட்பாக்கள் இதனையே வலியுறுத்தியுள்ளன.

வலியறிதல்

வலியின் பகுதியும் அது அறிந்து மேற்சொல்வார் பயனும்

(1 - 2)

1) வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.

புர்மேலழகர் உரை :

வினைவலியும் - தான் செய்யக்கருதிய வினை வலியையும்;
தன்வலியும் - அதனைச் செய்துமுடிக்கும் தன் வலியையும்;
மாற்றான் வலியும் - அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான் வலியையும்;
துணைவலியும் - இருவர்க்கும் துணையாவார் வலியையும்; தூக்கி
- சீர்தூக்கி; செயல் - தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க.

பொருள் :

தான் செய்யக் கருதிய வினையின் வலியையும், தனது
வலிமையையும், தனது பகைவனது வலிமையையும், தனக்கும்
தன் பகைவனுக்கும் துணை வருவோர்களது வலிமையையும்
ஆராய்ந்து பார்த்து தன் வலிமை மிகுமாயின் அச் செயலைச்
செய்க.

விளக்கம் :

பகைவர் கோட்டையை வளைத்தல், அங்குள்ள ஆநிறை
முதலியவற்றை கவர்தல், தம்மதிலைக் காத்தல், பகைவர் சூழ்ச்சி
தலையெடுக்கா வண்ணம் செய்தல் முதலியன தொழில்
வலிமையாகும். தன்வலி என்பது பொருள், படை, அரண், மன
வலி போன்றவற்றைக் குறிக்கும். இவற்றுள் வினை வலி, தன்
வலி, துணை வலி என்னும் மூவகை வலியும் தனக்கு மிகுமாயின்
செய்க.

தான் தோல்வியடைதல் நிச்சயமானபொழுதும், தன் வலிமை
குறைவுபட்டபோதும், ஐயப்பாடு தோன்றியபோதும் தான் செய்யக்
கருதிய போர் வினையை செய்யாதிருத்தல்வேண்டும்.

- 2) ஒல்வது அறிவு அறிந்து அதன்கண் தங்கி
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஒல்வது - தமக்கு இயலும் வினையையும்; அறிவது - அதற்கு அறிய வேண்டுவதாய வலியையும்; அறிந்து - அறிந்து; அதன்கண் தங்கி - எப்பொழுதும் மனமொழி மெய்களை அதன் கண் வைத்து; செய்வார்க்கு - பகைமேற் செல்லும் அரசர்க்கு; செல்லாதது - முடியாத பொருள்; இல் - இல்லை.

பொருள் :

தம்மால் முடிக்கக் கூடிய செயலையும், அதற்கு அறிய வேண்டிய திறத்தையும், பின்பு அச் செயலிடத்து தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பகைவர்மேல் செல்லும் அரசர்க்கு முடியாதது ஒன்றும் இல்லை.

தன்வலி அறியா இடத்து ஏற்படும் இழுக்கு (3 - 4)

- 3) உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

பர்மேலழகர் உரை :

உடை - கருத்தாவாதல உடைய; தம்வலி - தம் வலியின் அளவு; அறியார் - அறியாதே; ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்; ஊக்கி - தம்மின் வலியாரோடு வினை செய்தலைத் தொடங்கி; இடைக்கண் முரிந்தார் - அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப் பெறாது இடையே கெட்ட அரசன்; பலர் - உலகத்துப் பலர்.

பொருள் :

உலகில் பலர் தம்முடைய வலிமையின் அளவு அறியாது வலியாரோடு மனவெழுச்சியால் உந்தப்பெற்று ஒரு செயலைத் தொடங்கி அது முடிக்கும் வகையறியாது கெட்டுப்போனவர் உளர்.

விளக்கம் :

ஒரு செயலைச் செய்ய முற்படுவோர் தம் வலிமையின் அளவை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். உற்சாகத்தில் தம்மிலும்

வலியாரோடு மோத முற்பட்டால் விளைவு பாதகமாகவே அமையும். மூவகை ஆற்றலை (அறிவு, ஆண்மை, பெருமை) அறிவுடையார் ஒரு சிலராதலின் கெட்டவர் பலர் என்று கூறப்பட்டது.

- 4) அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் அளவு அறியான் றன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஆங்கு - அயல் வேந்தரோடு; அமைந்து ஒழுகான் - பொருந்தி ஒழுகுவதும் செய்யாது; அளவு அறியான் - தன் வலியளவு அறிவதுஞ் செய்யாது; தன்னை வியந்தான் - அவரோடு பகைத்த அரசன்; விரைந்து கெடும் - விரையக் கெடும்.

பொருள் :

அயலவரோடு ஒத்து ஒழுகாதவனாகிய, தன் வலிமையின் அளவையும் அறியாது, தன்னைப் பெரிதாக நினைத்து பிறரைப் பகைத்தவன் விரைவில் கெடுவான்.

விளக்கம் :

தன்னைத்தானே சிறந்தவனாக மதித்து செருக்கு கொண்டு வேற்று அரசனோடு பகை கொள்வான் விரைவில் அழிந்து போவான். இங்கு காரியம் - பகைத்தல்; காரணம் - வியத்தல். அயலவரோடு சமாதானமாக இருத்தல். தனது வலிமை மிகையாக இருந்தால் பகை கொள்ளல். இவ்விரண்டில் ஒன்றே செய்யற்பாலது.

மாற்றான் வலியும் அவன் துணை வலியும் அறியா வழிப்படும் குற்றம் (5)

- 5) பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்.

பர்மேலழகர் உரை :

பீலி பெய் சாகாடும் - பீலி ஏற்றிய சகடமும்; அச்சு இறும் - அச்சு முரியும்; அப்பண்டம் - அப்பீலியை; சாலமிகுத்து - அது பொறுக்குமான அளவன்றி மிகுத்து; பெயின் - ஏற்றின.

வொருள் :

மிகவும் மெலியதான மயிலிறகை ஏற்றிய வண்டியும், அம் மயில் இறகை அளவிற்கு அதிகமாக ஏற்றினால் வலிமையிழந்து அவ்வண்டியின் அச்சு முரிந்து போய்விடும்.

வ்ளக்கம் :

மயில் இறகு மென்மையானது. எவ்வளவு ஏற்றினால் அவ்வண்டி சுமக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு அல்லாமல் மிகுதியாக ஏற்றினால் என்பதில் சாகாடும் என்ற உம் உயர்வுச் சிறப்பையும் இழிவுச் சிறப்பையும் கொண்டது. வண்டியின் வலிமை மிகுதி உயர்வுச் சிறப்பாகவும், பீலியினது நொய்மை இழிவுச் சிறப்பாகவும் கொள்ளப்பட்டது.

எத்துணை வலிமை உடையவனும் எளிமையானவர் என்று பலரோடு பகை கொள்வானாயின் அவனது வலிமை கெடும். உவமேயத்தைக் கூறாமல் உவமானத்தை மாத்திரம் கூறி உவமேயத்தை பெறவைத்தால் இது பிறிது மொழிதல் என்னும் அணியாகும்.

“ஒட்டெனினும், உள்ளுறை உவமையெனினும், உவமப் போலி எனினும், நுவலா நுவற்சி எனினும் ஒக்கும்” என்பது இலக்கண விளக்கவுரை.

வலிமையற்றவராயினும் பலர் ஒருங்கு சேர்ந்தால் வலிமையுள்ள ஒருவன் ஈடுகொடுப்பது அரிது என்பதை இவ்வுவமை விளக்க வந்தது.

வினைவலி அறியா வழிப்படும் குற்றம் (6)

- 6) நுனிக் கொம்பர் ஏறினார் அ. திறந்து ஊக்கின் உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

கொம்பர் துனி - ஒரு மரக்கோட்டினது நுனிக் கண்ணே; ஏறினார் - ஏறி நின்றார்; அ. து இறந்து - தம் ஊக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து; ஊக்கின் - மேலும் ஏற ஊக்குவாராயின;

உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் - அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும்.

பொருள் :

ஒரு மரக்கொம்பின் நுனியில் ஏறி நின்றார். அதனையும் கடந்து தன் மரக்கிளர்ச்சியினால் மேலும் ஏற முயன்றால் அவ்வூக்கம் அவர் உயிர்க்கு முடிவாகி விடும்.

நீளக்கம் :

பகைமேல் சென்ற ஒருவன் செல்லுமளவு சென்று மன எழுச்சியால் அவ்வெல்லைக்கப்பாலும் வரம்பு கடந்து செல்வானே ஆயின் செயல் நிறைவுறாது. அவனது உயிருக்கே முடிவாகிவிடும். இச்செய்யுளிலும் உவமேயத்தைக் கூறாமல் உவமானத்தை மாத்திரம் கூறி உவமேயத்தை பெற வைத்ததால் இது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

நுனிக்கொம்பன் - கொம்பரின் நுனி - பின் முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை.

கொம்பு - கொம்பர் (அர் போலி)

மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய வலியறிதல் சிறப்பு (7 - 10)

7) ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக அதுபொருள்

போற்றி வழங்கும் நெறி.

பரிமேலழகர் உரை :

ஆற்றின் - ஈயும் நெறியானே; அளவு அறிந்து - தமக்கு உள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து; ஈக - அதற்கு ஏற்ப ஈக; அது - அங்ஙனம் ஈதல்; பொருள் போற்றி - பொருளைப் பேணிக் கொண்டு; வழங்கும் நெறி - ஒழுகும் நெறியாம்.

பொருள் :

பொருள் வரும் வழிகளின் அளவினை அறிந்து அதற்கு ஏற்றபடி கொடுத்தல் வேண்டும். அதுவே பொருளைப் போற்றி வாழும் முறையாகும்.

வீனக்கீழ் :

‘இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு’ என இறைமாட்டு என்ற அதிகாரத்தில் (385) கூறப்பட்டமை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

கிடைக்கும் வருவாயை நான்கு கூறாக்கி இரு பகுதியை தன் வாழ்க்கை முதலானவற்றுக்கு வேண்டிய செலவாகவும், ஒரு பகுதியை பொருள் வரவிற்கு தடை உண்டானபோது பயன்படுத்தும் சேமிப்பாகவும் மறுபகுதியை பிறருக்கு கொடுத்தற்குரியனவாக பயன்படுத்தவேண்டும்.

“வருவாயுட் கால் வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச், செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை யெய்த, பலநாடி நல்லவை கற்றவம் மூன்றும், நலமாட்டு நல்லார் கோள்” என திரிகடுகம் என்ற நூல் கூறுகின்றது.

ஆகவே பொருளினது வலியறிந்து செலவு செய்யவேண்டும்.

8) ஆகாறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடில்லை போகாறு அகலாக் கடை.

புரீமேலுக்கர் உரை :

ஆகு ஆறு - அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறி; அளவு இட்டிது ஆயினும் - அளவு சிறிதாயிற்றாயினும்; கேடு இல்லை - அதனாற் கேடு இல்லையாம்; போகு ஆறு - போகின்ற நெறி - அகலாக் கடை - அளவு அதனாற் பெருகாதாயின்.

பொருள் :

பொருள் வரும் வழி அளவில் சிறிதாயினும் செலவு செய்யும் வழி அகலாது இருக்குமாயின் கெடுதி ஒன்றும் ஏற்படாது.

வீனக்கீழ் :

வரவும் செலவும் தம்முன் ஒப்பினும் கேடு இல்லை. வருவாய் குறைந்தவனுக்கு செலவும் அதற்கேற்ப அடைதல் வேண்டும். இதுவும் பொருள் வலிமையை அறிந்து செய்ய வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியது.

9) அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

அளவு அறிந்து - தனக்கு உள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து; வாழாதான் - அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான்; வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகள்; உளபோல - உள்ளன போலத் தோன்றி; இல்லாகி - மெய்மையான் இல்லையாய்; தோன்றா - பின்பு அத் தோற்றமும் இன்றி; கெடும் - கெட்டுவிடும்.

வாரூள் :

தனக்குள்ள பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்கேற்ப வாழாதவனுடைய வாழ்க்கை உள்ளது போலத் தோன்றி உண்மையாக இல்லாததாகி அத் தோற்றமும் இன்றிக் கெடும்.

விளக்கம் :

அளவறிந்து வாழ்தலாவது - வரவிற செலவு சுருங்கி வாழ்தல் இல்லையேல் ஒப்பவாகினும் செலவுசெய்து வாழ்தல்.

“ஆனமுதலின திகஞ் செலவானான்

மான மழித்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை

எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்

நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு”

என்ற ஓளவையார் பாடலை உணர்க.

10) உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

உளவரை - தனக்கு உள்ள அளவு; தூக்காத - தூக்காமைக்கு ஏதுவாய்; ஒப்புரவு ஆண்மை - ஒப்புரவாண்மையால்; வளம்வரை - ஒருவன் செல்வத்தின் எல்லை; வல்லை கெடும் - விரையக் கெடும்.

வொருள் :

தனக்குள்ள பொருளின் அளவை எண்ணிப் பார்க்காது ஒருவன் மேற்கொள்ளும் கொடையால் அவனது செல்வம் விரைவாக கெட்டுவிடும்.

வீனக்கீழ் :

தனக்கு வருவாயாக இருக்கிற செல்வத்தின் அளவை ஆராய்ந்து நோக்காமைக்கு காரணமான பிறர்க்கு உபகாரம் மிகுதியாகச் செய்யும் தன்மையால் செல்வம் விரைவாக கெட்டுவிடும்.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாது.

தூக்குதல் - ஆராய்ந்து பார்த்தல்; ஒப்புரவு ஆண்மை - கொடைக் குணம்.

வலியறிதல்

அதிகார விளக்கம் :

நால் வகை உபாயங்களில் தண்டம் குறித்து அரசன் நால் வகை வலிகளையும் அளந்தறிதல் எனப் பொருள்படும். தெரிந்து செயல்வகை என்ற அதிகாரத்தில் அரசன் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யும் உபாயங்களின் வகைகளைப் பொதுப்படக் கூறியவர் இவ்வதிகாரத்தில் ஒறுத்தலை உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய இலக்கணங்களை சிறப்பாக கூறுகின்றது. அதனால்தான் தெரிந்து செயல்வகையின் பின்னர் இது கூறப்பட்டது.

வலியின் பகுதியும் அது அறிந்து மேற்கொள்வார் பயனும்

தான் செய்யக் கருதிய வினையின் வலியையும் தனது வலிமையையும், தனது பகைவனது வலியையும் தனக்கும் பகைவனுக்கும் வரும் துணை வலியையும் முதலில் அரசன் ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும். வினை வலிமை என்பது பகைவர் கோட்டையை வளைத்தல், ஆநிரை கவர்தல், மதிலைக் காத்தல், பகைவர் சூழ்ச்சி தலையெடுக்கா வண்ணம் செய்தல் போன்றன. தன் வலி என்பது பொருள், படை, அரண், மனவலி போன்றன. இவற்றுள் வினைவலி, தன்வலி, துணைவலி ஆகிய மூன்றும் பகைவனை விட தனக்கு மிகுமாயின் செய்க. தனக்கு தோல்வி வரும், தன் வலி குறைவு என்றெல்லாம் ஐயப்பாடு தோன்றின் தான் கருதிய செயலைக் கைவிடுக. தம்மால் முடிக்கக் கூடிய செயலையும் அதற்கு வேண்டிய திறனையும், அறிந்து அச் செயற்பாட்டில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பகைவர் மேல் செல்லும் அரசனுக்கு முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

“வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணை வலியும் தூக்கிச்செயல்”

“ஒல்வது அறிவு அறிந்ததன் கண்தங்கி
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்”

என்ற குறட்பாக்கள் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளன.

தன் வல் அந்யாவ்லதத்து ஏற்படுதல் குற்றம் :

ஒரு செயலைச் செய்ய முற்படுவோர் தம் வலிமையின் அளவை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மனவெழுச்சியினால் தம்மிலும் வலியாரோடு மோத முற்பட்டால் விளைவு பாதகமாகவே அமையும். இவ்வாறு மூவகை ஆற்றலையும் அறியாமல் செயற்பட்டு கெட்டவர் பலர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தன்னைத்தானே வலியவனாக நினைத்து செருக்குடன் வேற்று அரசனோடு பகை கொள்வான் விரைவில் அழிந்துவிடுவான். அயலவரோடு சமாதானமாக இருத்தல், தனது வலிமை மிகையாக இருந்தால் பகைகொள்ளல் இவ்விரண்டில் ஒன்றே செய்யற்பாலது. இக் கருத்துக்கள்,

“உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி

இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்”

“அமைந்து ஆங்கு ஓழுகான் அளவு அறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்”

என்ற குறட்பாக்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

மரற்றான் வல்யுதல் அவன் துணைவல்யுதல் அந்யாவ்லதத்து குற்றம் :

பாரமில்லாத மயிற்பீலியை வண்டியில் ஏற்றினாலும் அதையும் அளவிற்கு மீறி ஏற்றினால் வண்டியின் அச்சு முறிந்துவிடும். அது போல தான் வலியவனாக இருந்தாலும் எதிர்ப்பவர் எளியார் என நினைத்து பலரோடு பகைத்துக் கொண்டால் அழிவு நிச்சயம் என்பதை,

“பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்

சால மிகுத்துப் பெயின்”

என்ற குறள் மூலம் வள்ளுவர் பிறிது மொழிதல் என்னும் அணியினூடாக விளக்கியுள்ளார்.

வீனைவல் அந்யாவ்லதத்து ஏற்படுதல் குற்றம் :

பகைமேல் சென்ற ஒருவன் செல்லுமளவு சென்று மனவெழுச்சியால் அவ் எல்லைக்கப்பாலும் வரம்பு கடந்து செல்வானாயின் அச்செயல் நிறைவுறாது என்பதை பிறிது மொழிதல்

மூலம் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு மரக்கொப்பின் நுனியில் ஏறி நின்றவன் அதனையும் கடந்து ஊக்கத்தினால் மேலும் ஏற முயன்றால் அவ்வூக்கம் அவன் உயிர்க்கு முடிவாகிவிடும். எனவே வினைவழி அறியாவிடத்து ஏற்படும் நிலையினை,

“நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அ. திறந்து ஊக்கின் உயிர்க் கிறுதியாகி விடும்”

என வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுத்யாக்ய வல்யந்தல்ன் சீற்ப்பு :

வலியறிதல் என்ற அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் படையெடுத்துப் போர்செய்யும் அரசனைப் பற்றி கூறியபோதும் இன்னொரு பகுதியில் பொருளைச் செய்யும் முறை பற்றியும் கூறுகின்றார். வருவாயின் அளவு எறிந்தே செலவு செய்யவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொருளினது வலியறிந்தே செலவு செய்தல் வேண்டும். முதலில் பொருள் வரும் வழிகளை ஆராய்தல் வேண்டும். பொருள் வரும் வழி சிறியதாக இருந்தாலும் கவலையில்லை. பொருள் போகும் வழி அதைவிடப் பெருகாமல் இருக்கவேண்டும். வருவாய் குறைந்தவனுக்கு செலவும் அதற்கேற்றதாக அமைதல் வேண்டும். வரவும் செலவும் சமமாக இருந்தாலும் கேடு இல்லை. இதனையே

“ஆற்றின் அளவுஅறிந்து ஈகஅது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி”

என்றும்

“ஆகாறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடு இல்லை போகாறு அகலாக் கடை”

என்றும் குறிப்பிட்டார்.

தன்னிடம் உள்ள பொருளின் அளவு அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு வாழ்க்கையை அளவுபடுத்திக் கொள்ளாவிட்டால் அந்த வாழ்க்கை உள்ளதுபோல் தோன்றி உண்மையாக இல்லாததாகி அத்தோற்றம் இல்லாமல் கெட்டுவிடும். மேலும் தனக்கு வருவாயாக இருக்கின்ற செல்வத்தின் அளவை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் பிறருக்கு

காலம் அறிதல்

காலத்தது சிறப்பு (1)

- 1) பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

பர்மேலடிசர் உரை :

கூகையை - தன்னின் வலிதாய கூகையை; காக்கை - காக்கை; பகல் - பகற்பொழுதின் கண்; வெல்லும் - வெல்லா நிற்கும்; இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு - அதுபோல பகைவரது இகலை வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு; பொழுது வேண்டும் - அதற்கு ஏற்ற காலம் இன்றியமையாதது.

வாருள் :

காக்கை தன்னிலும் வலிய கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும். அதுபோல பகைவரை வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாதது.

விளக்கம் :

ஏற்ற காலமில்லாத இடத்து வலிமையால் பயனில்லை. தண்ணீரும் உணவும் கிடைக்கின்ற காலங்களிலேயே படை வருந்தாது செல்லும் இயல்புடையது. எனவே தட்ப வெப்ப நிலை ஒத்துப் போகவேண்டும். 'கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறை' எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டு உவமையணி இடம்பெற்றுள்ளது. கோட்டானுக்கு இரவில் மாத்திரம் கண் தெரியப் பகலில் கண் தெரியாமையும், காக்கைக்குப் பகலில் மாத்திரம் கண் தெரிய இரவில் கண் தெரியாமையும் இயல்பாதலால் காக்கைக்கு கோட்டானை வெல்வதற்கு ஏற்ற காலம் பகற் பொழுதேயாகும். ஆகவே வலிமையற்றவனும் தன்னுடைய பகைவனை அவனுக்குப் பொருத்தமில்லாத காலத்தில் வெல்லவல்லானாவான் என காலத்தின் சிறப்பு கூறப்பட்டது.

காலம் அறிதற் பயன் (2 - 4)

- 2) பருவத்தொடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு.

பர்மேலழகர் உரை :

பருவத்தொடு ஒட்ட ஒழுகல் - அரசன் காலத்தொடு பொருந்த வினைசெய்து ஒழுகுதல்; திருவினை - ஒருவர் கண்ணும் நிலலாது நீங்கும் செல்வத்தை; தீரமை ஆர்க்கும் - தன்னில் நீங்காமற் பிணிக்கும்; கயிறு - கயிறாம்.

பொருள் :

தக்க காலம் அறிந்து காலத்தொடு பொருந்த தொழில் செய்வது செல்வத்தை தன்னிடமிருந்து நீங்காமல் கட்டிக் காக்கும் கயிறாம்.

விளக்கம் :

செல்வம் நிலையில்லாது நீங்கும் இயல்புடையது. காலம் தப்பாமல் செய்யத் தொடங்கிய தொழில் தவறாது பயன்தருவதால் அத் தொழிலால் உண்டாகி வளம் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். தீரமை - எதிர்மறை வினைஎச்சம்

- 3) அருவினை என்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்.

பர்மேலழகர் உரை :

அருவினை என்ப - அரசராற் செய்தற்கு அரிய வினைகள் என்று சொல்லப்படுவன; உளவோ - உளவோ; கருவியான் - அவற்றை முடித்தற்கேற்ற கருவிகளுடனே; காலம் அறிந்து - செய்தற்காம் காலம் அறிந்து; செயின் - செய்வராயின்.

பொருள் :

ஒரு செயலை முடிப்பதற்கு வேண்டிய கருவிகளோடு ஏற்ற காலத்தையும் எண்ணிச் செய்தால் முடித்தற்கு அரிய செயல்கள் என கூறப்படுவனவும் உள்ளதோ? (இல்லை)

வீளக்கல் :

இச் செய்யுளில் கருவிகள் என்று கூறப்படுவன மூவகை ஆற்றல்களும் நால்வகை உபாயங்களுமாகும். இவை சாதகமாக அமைந்தாலும் காலம் அறிதல் வேண்டும்.

- 4) ஞானம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தான் செயின்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஞாலம் கருதினும் - ஒருவன் ஞாலம் முழுவதும் தானே ஆளக் கருதினானாயினும்; கைகூடும் - அ.து அவன் கையகத்ததாம்; காலம் கருதி - அதற்குச் செய்யும் வினையை காலம் அறிந்து; இடத்தான் - இடத்தோடு பொருந்த; செயின் - செய்வானாயின்.

பொருள் :

ஒருவன் காலமறிந்து, ஏற்ற இடமறிந்து ஒரு செயலைச் செய்யும் திறமை பெற்றவனாயின் அவன் இவ்வுலகத்தையே ஆளக் கருதினாலும் அது கைகூடும்.

வீளக்கல் :

இடம் உள்ளதான வழியும் காலம் வேண்டும் என்பது அறிவித்தற்காகவே இடத்தான் என்றார். அடுத்த அதிகாரமாகிய 'இடனறிதல்' கூறுதற்கு இதனை தோற்றுவாயாகவும் கூறலாம்.

காலம் வராவழி செல்வது : (காத்திருக்க வேண்டுமென்பது)

- 5) காலங் கருதியிருப்பவர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.

பர்மேலழகர் உரை :

கலங்காது - தப்பாது; ஞாலம் - ஞாலமெல்லாம்; கருதுபவர் - கொள்ளக் கருதும் அரசர்; காலம் கருதி இருப்பவர் - தம் வலி மிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அது வருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார்.

பொருள் :

உலகம் முழுவதையும் தானே ஆளவேண்டும் எனக் கருதும் அரசர் தான் வலிமையுடையவராயினும் அவ்வலிமையைப் பெரிதாக கருதாமல் தக்க காலத்தையே கலங்காது எதிர்பார்த்து காத்திருப்பர்.

வீனக்கல் :

தம் வலிமையிலும் பார்க்க காலமே பெரிதாக கொள்ளப்பட்டது. காலத்தைப் பொருளாக நினைக்காமல் வேண்டிய பொழுது பகை மேற்சென்றால், பொருள், படை என்ற இருவகைப் பெருமையும் இழந்து துன்புறுவர். ஆகவே பொருத்தமான காலம் வராதவிடத்து அது வரும்வரை பொறுமையாக காத்திருப்பதே சிறந்தது.

காத்திருப்பதன் சிறப்பு

- 6) ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து.

பர்மேலுகர் உரை :

ஊக்கம் உடையான் - வலிமிகுதியுடைய அரசன்; ஒடுக்கம் - பகை மேற் செல்லாது காலம் பார்த்து இருக்கின்ற இருப்பு; பொருதகர் - பொருகின்ற தகர்; தாக்கற்கு - தன் பகை கெடப் பாய்தற் பொருட்டு; பேரும் - பின்னே கால் வாங்கும்; தகைத்து - தன்மைத்து.

பொருள் :

வலிமை மிக்க அரசன் பகை மேற்செல்லாது காலத்தை எதிர்நோக்கியிருப்பது போர் செய்யும் ஆட்டுக்கடா நன்றாக தாக்குவதற்காக பின்வாங்கும் இயல்புடையது போன்றதாகும்.

வீனக்கல் :

சண்டை செய்யும் ஆட்டுக்கடா தனக்குப் பகையாக இருக்கின்ற மற்றொன்று அழியும்படி பின்னால் சென்று விரைந்து வந்து தாக்கி வெற்றிபெறும். அதுபோல ஏற்ற காலம் வருமளவும் இருப்பது கடா பின்வாங்கிச் செல்வது போன்றது அச்சத்தினாலன்றி விரைந்து வந்து முட்டுவதற்காகவாம். வலிமைமிக்க அரசன் காலத்தை எதிர் நோக்கியிருப்பது வலிமைமிக்க ஆட்டுக்கடா

கால்களை பின்வாங்குவது போன்றது. இது உவமை அணி ஆகும். இவ் உவமையின் மூலம் வெற்றிபெறுதல் நிச்சயம் என்பது விளங்கும். பேரும் - பெயரும் என்பதன் மருஉ, பொருதகர் - சண்டை செய்யும் ஆட்டுக்கடா.

இருக்கும் வழி பகைமை தோன்றாமல் இருக்க (7 - 8)

7) பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர்; ஆங்கே - பகைவர் மிகை செய்த பொழுதே; பொள்ளென - விரைவாக; புறம் வேரார் - அவர் அறியப் புறத்து வெகுளார்; காலம் பார்த்து - தாம் அவரை வெல்லுவதற்கேற்ற காலத்தினை அறிந்து; உள் வேர்ப்பர் - அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர்.

பொருள் :

அறிவுடைய அரசன் பகைவர் குற்றம் செய்தபொழுது திடீரென வெளிப்படையாக தம் கோபத்தை காட்டமாட்டார். அவரை வெல்வதற்கான காலம் வரும்வரையில் உள்ளத்தில் சினம் கொண்டிருப்பர்.

விளக்கம் :

வேர்த்தல் - உடம்பு வியர்வடைதல்; இது கோபத்தின் காரியமாகும். இங்கே வேர்த்தலுக்கு காரணமான கோபித்தலை வேர்த்தல் என்ற காரியச் சொல்லால் கூறியது உபசார வழக்கு.

பகைவர் அறியும்படி கோபித்தால் பகைவர் தம்மை தாமே பாதுகாத்துக் கொள்வர். மனதிலும் கோபம் கொள்ளாமல் அரசர் கோபத்தை நீக்கியே இருந்தால் பகைவர் அடங்காமல் மேலும் மேலும் குற்றம் செய்துகொண்டேயிருப்பர். இதை தடுக்க வேறு வழியில்லாமல் உள் வேர்த்தல் அவசியமாயிற்று.

8) செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.

பர்மேலழகர் உரை :

செறநரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற் பணிக; இறுவரைக் காணின் - பணியவே அக்காலம் வந்து இறும் வழி; தலை கிழக்காம் - அவர் தகைவின்றி இறுவர்.

வொருள் :

தாம் வெல்லக் கருதிய பகையரசரைக் கண்டால் தாம் வெல்லுதற்கேற்ற காலம் வரும் வரை பணிதல் வேண்டும். பகைவரது அழிவுக்காலம் வந்துவிட்டால் அவர்களது நிலை தடையில்லாமல் அழியும்.

விளக்கம் :

பகையரசனோடு போர்செய்து அவனை அழிக்க வேண்டுமாயின் அதற்கு ஏற்றகாலம் வாய்க்கும்வரை தலைமேற் கொண்டு, கௌரவித்து காலம் வாய்க்கும்பொழுது தலைகீழாக தள்ளி அழிப்பர். கிழக்கு என்பது திசையை உணர்த்தாமல் கீழ் என்னும் பொருளை உணர்த்தியது. தலைமேல் கொண்டதொரு பொருளை தள்ளுங்கால் அது தலைகீழாக விழும்.

காலம் வந்துழி விரைந்து செய்க

9) எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்.

பர்மேலழகர் உரை :

எய்தற்கு அரியது - பகையை வெல்லக் கருதும் அரசர் தம்மால் எய்தற்கு அரிய காலம்; இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால்; அந்நிலையே - அது கழிவதற்கு முன்பே; செய்தற்கரிய - அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கு அரிய வினைகளை; செயல் - செய்க.

வொருள் :

பகையை வெல்லக் கருதிய அரசன் ஏற்ற காலம் வாய்த்து விட்டால் அவ்வாய்ப்பினை நன்றாகப் பயன்படுத்தி அப்போதே விரைந்து செய்தற்கரிய செயலை முடித்தல் வேண்டும்.

வீனக்கம் :

ஆற்றல் முதலியவற்றால் செய்து கொள்ளப்படாத செயலை அரிய காலம் வந்து கூடியவிடத்து பின் நில்லாது உடனடியாகவே செய்திடவேண்டும். காலம் விரைந்து செல்லக்கூடியது என்பதை நினைவிற் கொண்டு தொழிற்படவேண்டும்.

10) கொக்கு ஒக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றுஅதன் குத்து ஒக்க சீர்த்த இடத்து.

பார்மேலழகர் உரை :

கூம்பும் பருவத்து - வினைமேற் செல்லாதிருக்கும் காலத்து; கொக்கு ஒக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்று சீர்த்த இடத்து - மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்த வழி; அதன் குத்து ஒக்க - அது செய்து முடிக்குமாறு போல தப்பாமற் செய்து முடிக்க.

பொருள் :

போருக்கு செல்லாது அடங்கியிருக்கும் காலத்தில் கொக்கைப் போல இருக்க வேண்டும். போருக்குச் செல்லும் காலத்தில் அக் கொக்கு குத்துவது போல தப்பாமற் செய்துமுடிக்க வேண்டும்.

வீனக்கம் :

மீனைப் பிடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு காத்திருக்கும் கொக்கு உயிரில்லாதது போல இருக்கும். அம் மீன் தப்பியோடிப் போய்விடாமல் இருப்பதற்கேயாம். மீன் வந்ததும் ஓடுவதற்கு முன்னேயே விரைந்து பிடித்துக்கொள்ளும். கூம்புமாறுபோல கூம்பு என்பதும் உவமை. கொக்கு ஓடுங்கியிருத்தல் போல அரசனும் இருத்தல் வேண்டும். குத்துவதுபோல குத்துக என்பது உவமை. அரசனும் பகைவரை தப்பாது விரைந்து அழிக்கவேண்டும். “ஓட மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு” என்றார் ஔவையார்.

காலம் அறிதல்

அதிகார விளக்கம் :

வலி மிகுதியுடையவனாய் பகைமேற் செல்லும் அரசன் செல்வதற்கு பொருத்தமான காலத்தை அறிதல் வேண்டும். வினை வலி, தன்வலி, துணைவழி என்ற மூவகையான வலிமைகளைப் பெற்றிருந்தாலும் பகைவர் மேல் செல்லும்போது வலியறிந்தபின் காலம் அறியவேண்டியதனால் அதிகாரம் வலியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காலத்தது சிறப்பு :

ஏற்ற காலம் இல்லாதவிடத்து வலிமையினால் பயனில்லை. இதனை ஓர் உவமையணியினால் வள்ளுவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். கோட்டானுக்கு இரவில் மாத்திரம் கண் தெரியும் பகலில் கண் தெரியாது. காக்கைக்கு பகலில் மாத்திரம் கண் தெரியும் இரவில் கண் தெரியாது. இவை இயல்பானதால் காக்கைக்கு கோட்டானை வெல்வதற்கேற்ற காலம் பகற்பொழுதேயாகும். ஆகவே வலிமையற்றவனும் தன்னுடைய பகைவனை அவனுக்குப் பொருத்தமில்லாத காலத்தில் வெல்ல வல்லவனாவான் என்பதையே,

“பகல் வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது”
குறல் எடுத்துரைக்கின்றது.

காலம் அறிதல் பயன் :

செல்வம் நிலையில்லாது நீங்கும் இயல்புடையது. ‘அற்காவியல்பிற்றுச் செல்வம்’ என பிறிதோரிடத்திலும் வள்ளுவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தக்க காலம் அறிந்து காலத்தோடு பொருந்த தொழில் செய்தால் செய்யத்தொடங்கிய தொழில் தவறாமல் பயன்பட்டு வருமாதலால் பொருள் வளம் பெருகும். மேலும் ஏற்ற கருவிகளோடு ஏற்ற காலத்தையும் எண்ணிச் செயற்படும்போது முடித்தற்குரிய அரிய செயல்களும் உளவோ என வள்ளுவர் கேட்கின்றார்.

“பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு”

என்றும்,

“ அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வுலகம் முழுவதையும் தனதாக்கி ஆள விரும்பினாலும் அது அவனது கையிடத்தேயுள்ளதாம். அதற்கு அவன் செய்ய வேண்டியது ஏற்ற இடத்தோடு காலமறிந்து தொழிற்பட வேண்டும். காலம் அறிந்து செயற்படின் கைகூடாதனவும் கைகூடும் என காலத்தின் பயனை எடுத்துரைத்தார்.

“ ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தான் செயின்”

என்பதே வள்ளுவர் வாக்காகும்.

காலம் வராவழி செய்யுது :

காலத்தைப் பொருளாக நினைக்காமல் வேண்டியபொழுது பகை மேற்சென்றால் பொருள் படை என்ற இரு வகைப் பெருமையையும் இழப்பர். ஆகவே பொருத்தமான காலம் வராத விடத்து அது வரும் வரை பொறுமையாக காத்திருப்பதே சிறந்த வழி. அவ்வகையில்தான் அவர் உலகத்தை ஆள நினைக்கலாம் என்பதை,

“ காலங் கருதியிருப்பவர் கலங்காது
ஞாலம் கருதுபவர்”

எனக் கூறியுள்ளார்.

காத்திருப்பதன் சிறப்பு :

வலிமை மிக்க அரசன் காலம் வரும்வரை காத்திருப்பதன் சிறப்பை ஓர் உவமை வாயிலாக விளக்க முற்படுகின்றார். சண்டை செய்யும் ஆட்டுக்கடா தனக்குப் பகையாக இருக்கின்ற மற்றொன்றை அழிப்பதற்கு பின்னால் சென்று விரைந்து வந்து தாக்கி வெற்றி பெறும். கடா பின்வாங்கியது அச்சத்தினால் அல்ல. விரைந்து வந்து முட்டுவதற்காகவே. அதுபோல ஏற்ற காலம் வரும்வரை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டும். இதனை,

“ ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து”
என்றார்.

காத்திருக்கும் வறு (பகையை தோன்றாமல் இருக்க) :

அறிவுடைய அரசன் பகைவர் குற்றம் செய்தபொழுது திடீரென கோபத்தை வெளிப்படையாக காட்டக்கூடாது. அவ்வாறு செய்தால் பகைவர் தம்மைத்தாமே பாதுகாத்துக் கொள்வர். அவரை வெல்வதற்கென காலம் வரும் வரையில் உள்ளத்தில் சினம் கொண்டே இருப்பர். இதனை,

“பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார் காலம் பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தாம் வெல்லக் கருதிய பகையரசரைக் கண்டால் தாம் வெல்லும் காலம் வரை பணிந்து நடக்கவேண்டும். பகையை வெளிப்படுத்தாமல் இருத்தல்வேண்டும். அவரது செயற்பாடுகளை தலைமேற்கொண்டு நடந்து காலம் வாய்க்கும்பொழுது தலைகீழாக தள்ளி அழிப்பர். தலைமேற் கொண்ட பொருளை தள்ளாங்கால் தலைகீழாக விழும் என்பதை,

“செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை”

எனக் கூறினார்.

காலம் வந்தாறு விரைந்து செய்க :

மூவகை ஆற்றல்களால் செய்துகொள்ளப்படாத செயலை கிடைப்பதற்கரிய காலம் வந்து வாய்க்குமானால் அப்போதே செய்வதற்கரிய செயலை செய்து முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் காலம் விரைந்து செல்லக்கூடியது. இக்கருத்தை ஓர் உவமையினூடாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மீனைக் குத்துவதற்காக காத்திருக்கும் கொக்கு உயிர் இல்லாதது போலவே இருக்கும். மீன் தப்பிப் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே அவ்வாறு இருக்கும். மீன் வந்ததும் மீன் ஓடுவதற்கு முன்னமே விரைந்து பிடித்துக் கொள்ளும். இதுபோலவே அரசனும் அடங்கியிருக்கவேண்டிய

காலத்து அடக்கமாகவும் சந்தர்ப்பம் வரும்போது தப்பாது விரைந்து அழித்தல் வேண்டும்.

“ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு” என்ற ஔவையார் கருத்தும் நோக்கத்தக்கது.

“எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற்கரிய செயல்”

“கொக்கு ஓக்க கூம்பும் பருவத்து மற்று அதன் குத்து ஓக்க சீர்த்த இடத்து” என்ற குறட்பாக்கள் இதனையே வலியுறுத்தின.

இடம் அறிதல்

பகைவர் அரணின் புறத்திருப்பார் இடம் அறிதல் (1 - 4)

- 1) தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின் அல்லது.

புர்மேலழகர் உரை :

முற்றும் இடம் கண்டபின் அல்லது - பகைவரை முற்றுதற்கு ஆவதோரிடம் பெற்றபின் அல்லது; எவ்வினையும் - அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையும்; தொடங்கற்க - தொடங்காதொழிக; எள்ளற்க - அவரைச் சிறியர் என்று இகழாதொழிக.

வாராருள் :

சுற்றி வளைத்து பகைவரை முற்றுகை இடுவதற்கு ஏற்ற இடம் கண்டறியும் முன்பு எந்தப் போரினையும் தொடங்கவேண்டாம். பகைவர் வலிமை குறைந்தவர் என்று இகழவும் வேண்டாம்.

விளக்கம் :

பலரும் வெளிப்படையாக கோட்டையினுள் போக்குவரத்து செய்யாத இடத்தும், அந்தரங்கமான சுரங்க வழியினூடாக பகைவர் வெளியே போதலும் உள்ளே புகுதலும் இல்லையாகும்படியும், பகைவரது கோட்டையை முற்றுகை செய்யவேண்டும் தமது நால் வகைச் சேனையும் ஒருங்குகூடித் தங்குவதற்கும் அரண் செய்யப் பட்ட காவலும் உரிய இடம் அமையின் பகைவர்மேல் போர் செய்யவும், அவரை இகழவும் செய்யலாம்.

- 2) முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் அரண்சேர்ந்துஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்.

புர்மேலழகர் உரை :

முரண் சேர்ந்த - மாறுபாட்டோடு கூடிய; மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலிமையினை உடையார்க்கும்; அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் - அரணைச் சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம்; பலவும் தரும் - பல பயன்களையும் கொடுக்கும்.

பொருள் :

போரிடுவதில் முரண்பாடு கொண்ட வலிமை உடையவர்க்கும் தாம் பழகிய அரண் சேர்ந்த வசதிகள் முற்றுகையிடுவதில் வெற்றி முதலான பல பயன்களைத் தரும்.

விளக்கம் :

முரண்பாடு கொண்ட அரசர் என்பவர் பிற அரசர்களோடு விரோதித்தலையும், தாம் அதிக வலிமை உடையவர் என கூறுபவர். தக்க காவல் உள்ள இடத்தை தாம் அடைதலால் உண்டாகின்ற செல்வம், நிலவுலகம் யாவர்க்கும் பொதுவானதாக கருதாமல் தம்முடையதெனக் கருதுகின்ற அரசர்களது மனதில் உண்டாவது. ஆக்கத்தை தரும் முற்றுகை பகைவரால் தமக்கு நலிவின்மையையும் தாம் நிலைபெற்று நின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின.

3) ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடன்அறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.

பர்மேலழகர் உரை :

ஆற்றாரும் - வலியரல்லாதாரும்; ஆற்றி - வலியராய்; அடுப - வெல்பர்; இடன் அறிந்து - அதற்கேற்ற இடத்தினை அறிந்து; போற்றி - தம்மைக் காத்து; போற்றார் கண் - பகைவர் மாட்டு; செயின் - வினை செய்வாராயின்.

பொருள் :

தக்க இடத்தை அறிந்து தம்மைக்காத்து பகைவரோடு போர் செய்ய வல்லவராயின் வலிமை இல்லாதவர்களும் கூட வலிமை உடையவராய் பகையை வெல்லுவர்.

விளக்கம் :

காத்தல் - மதில் முதலிய காப்புகளாலும் சேனைகளாலும் தம்மைப் பாதுகாத்தல். இடமறிந்து தம்மை காத்து போர் செய்வதால் வலிமையில்லாதாரும் வலிமை பெறுவர். ஆகவே வலிமையிலும் இடம் முக்கியமானதாகும்.

- 4) எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயல்.

புர்மேலழகர் உரை :

இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினை செய்தற்கேற்ற இடத்தினை அறிந்து சென்ற அரசர்; துன்னி செயின் - அரணைப் பொருந்தி நின்று அதனைச் செய்வராயின்; எண்ணியார் - அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருந்த பகைவர்; எண்ணம் இழப்பர் - அவ்வெண்ணத்தினை இழப்பர்.

வொருள் :

பாதுகாப்பான இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து பகைவரை நெருங்கிப் போர் செய்தால் அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருந்த பகைவர்தம் எண்ணத்தை இழந்துவிடுவர்.

வீளக்கல் :

இடம் அறிந்து போர் செய்தவர்களது பகைவர் தோல்வி அடைவர். ஏனெனில் தகுந்த பாதுகாப்பே அதற்கு காரணம்.

வினை செய்தற்கான இடம் அறிதல்

- 5) நெடும் புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.

புர்மேலழகர் உரை :

முதலை - முதலை; நெடும் புனலுள் - ஆழமுடைய நீரின் கணாயின்; வெல்லும் - பிறவற்றையெல்லாம் தான் வெல்லா நிற்கும்; புனலின் நீங்கின - அப்புனலின் நீங்குமாயின்; அதனைப் பிற அடும் - அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிற்கும்.

வொருள் :

முதலை ஆழமுள்ள நீர்நிலையில் பிற உயிர்கள் எல்லா வற்றையும் வெற்றி கொள்ளும். அந்நீர்நிலையை விட்டு வெளியே நீங்குமாயின் அம் முதலையை பிற உயிர்கள் வென்றுவிடும்.

வினாக்கள் :

எவரும் தத்தம் நிலத்தில் வலியர் என்பது இதனால் உணரப் பட்டது. நீர்நிலை உள்ள இடத்தில் பிற உயிர்கள் இயங்க ஆற்றல் இன்மையால் முதலைக்கு நீர்நிலை சாதகமாயிற்று. பிற உயிர்கள் இயங்குவதற்கு இடமாகிய நிலத்தில் இயங்கும் ஆற்றல் முதலைக்கு இல்லை. போருக்குச் செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்பதற்கு ஆற்றல் இல்லாத இடமறிந்து செல்வாராயின் அவர் தமக்கு எளியராவர். தாம் நிற்பதற்கு ஆற்றல் இல்லாத இடம் செல்வாராயின் அவர்க்கு இவர் எளியராவர் என்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

6) கடல் ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடல்ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

பர்மேலழகர் உரை :

கால்வல் நெடுந்தேர் - நிலத்தின் கண் ஓடும் கால் வலிய நெடிய தேர்கள்; கடல் ஓடா - கடலின் கண் ஓடமாட்டா (இனி); கடல் ஓடும் நாவாயும் - அக்கடலின் கண் ஓடும் நாவாய்கள் தாமும்; நிலத்து ஓடா - நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா.

வொருள் :

வலிமை வாய்ந்த சக்கரங்களை உடைய பெரிய தேர்களும் கடலினிடத்து ஓடமாட்டா. கடலில் பாய்ந்து செல்லும் கப்பல்களும் நிலத்தினிடத்து ஓடா.

வினாக்கள் :

கால் என்பது சக்கரம். 'சகடக்கால் போல் வரும்' என நாடடியாரிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. கடல் ஓடா எனின் நிலத்தில் ஓடும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. பகைவரிடத்து சென்றவர் பகைவர் இடங்களை அறிந்து அவற்றுக்குப் பொருத்தமான கருவிகளை ஆராய்ந்து போர் செய்க என்பது தோன்ற நின்றமையால் இதுவும் பிறிது மொழிதல் அணியாகும். எல்லோரும் தத்தம் நிலத்தினிடையே வலியர் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

7) அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தான் செயின்.

பர்மேலழகர் உரை :

எஞ்சாமை எண்ணி - பகையிடத்து வினை செய்யுந் திறன்
களை எல்லாம் ஒழியாது எண்ணி; இடத்தான் செயின் - அவற்றை
அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வாராயின்; அஞ்சாமை அல்லால்
- அச் செயற்கு தம் திண்மையல்லது; துணை வேண்டா - பிற்தொரு
துணை வேண்டுவதில்லை.

பொருள் :

பகை மேற் செல்லும்போது செய்ய வேண்டியனவற்றை குறை
வில்லாது எண்ணி, தகுந்த இடத்தோடு பொருந்திச் செய்தால்
மன உறுதியைத் தவிர வேறு எந்தத் துணையும் தேவையில்லை.

விளக்கம் :

தகுந்த இடத்தை தெரிவுசெய்து, பகைமைக்கு அஞ்சாத மன
உறுதியோடு போர் செய்தால் வேறு துணை வேண்டாம்.

‘அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும்

எஞ்சாமை வேந்தர்க்கு இயல்பு’

என இறைமாட்சி என்னும் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க.

**பகைவரை சார்தலாகா இடனும் சார்ந்து வழிப்படும்
இழக்கும்**

8) சிறுபடையான் செல்இடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.

பர்மேலழகர் உரை :

உறு படையான் - பெரும்படை உடைய அரசன்; சிறு
படையான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச் சிறுபடை உடையானை
அழித்தல் கருதி அவன் புகலைச் சென்று சாருமாயின்; ஊக்கம்
அழிந்து விடும் - அவனால் தன் பெருமை அழியும்.

பொருள் :

பெரும் படையுடைய அரசன் சிறிய படை உடையவனை அழிக்கும் பொருட்டு அவன் அரணோடு தங்கியுள்ள இடத்தை அடைந்தால் தன் முயற்சியில் பெருமையை இழந்து விடுவான்.

விளக்கம் :

தன் படைப் பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காது செல்வானாயின் அப்படை அங்கு தங்கி போர் செய்ய முடியாமல் அழியும். முன் பழக்கமில்லாமலும் பயிற்சியின்மையாலும் அப்படை அழிய நேரும்.

சிறுபடை - பண்புத்தொகை, செல்லிடம் - வினைத்தொகை

9) சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் மாந்தர்

உறை நிலத்தொடு ஓட்டல் அரிது

புரமேலமுகர் உரை :

சிறை நலனும் - அரண் அழித்தற்கு அருமையும்; சீரும் - பெருமையாகிய ஆற்றலும்; இலர் எனினும் - உடையரல்லாராயினும்; மாந்தர் - வினைக்குரிய மாந்தரை; உரை நிலத்தொடு ஓட்டல் - அவர் உறைகின்ற நிலத்தின் கண் சென்று தாக்குதல்; அரிது - அரிது.

பொருள் :

அழித்தற்கரிய அரணும், பிற சிறப்புக்களாகிய ஆற்றலும் இல்லாதவராயினும் அவர் நிலையாக வாழும் இடம் சென்று தாக்கினால் வெல்லுதல் மிக அரிது.

விளக்கம் :

பொருள் வலி, படை வலி இல்லாதவரையும் பகைவர் இருப்பிடம் சென்று தாக்கினால் அவரை வெல்லுதல் அரிது. ஏனெனில் தம் இருப்பிடத்தை விட்டுச் செல்ல துணிய மாட்டார். ஆனவரையில் போர் செய்து சாகவே துணிவர். இப்படிப்பட்டவர்களால் பிறரது பெரிய சேனைதான் அழிவுறும்.

10) கால் ஆழ் களரின் நரிஅடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு.

பர்வேலுகர் உரை :

கண் அஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காவுமாய்; வேல்ஆள் முகத்த
- வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய்; களிறு - களிறுகளை;
கால் ஆள் களரின் - அவை கால் ஆழும் இயல்பிற்றாய் சேற்று
நிலத்துப் பட்டுழி; நரி அடும் - நரி கொல்லும்.

வொருள் :

பாகனுக்கு அடங்காததும் வேல் ஏந்திய வீரரை தாக்கும்
தந்தங்களை உடையனவுமாகிய மதம் கொண்ட யானையை,
காலை இழுத்துச் செல்லும் சேற்று நிலத்தில் சிக்கிக் கொண்டால்
சிறிய நரிகூடக் கொன்றுவிடும்.

வீளக்கம் :

வேல் ஏந்திய வீரர்களைத் தாக்கும் மதம் கொண்ட யானையும்
சேற்று நிலத்தில் கால் புதைந்து நின்றபோது அதன் கொம்பிற்கும்
இடமில்லாத நிலையில் சிறிய நரி யானையைக் கொன்றுவிடும்.
அதுபோல ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்கு
இயலாத நிலத்தினிடையே சென்றால் அவற்றால் பயனில்லாது
மிகவும் எளியரால் அழிவர். இது பிறிது மொழிதல் அணி எனப்படும்.
சார்தலாகா - எதிர்ப்பதற்கு அடையத்தகாத இடம்
சார்ந்துழிப்படும் இழுக்கு - தகாத இடத்தில் எதிர்த்து சேர்தலால்
உண்டாகும் குற்றம்

“காலாழ் களரினரி யடும்” என்றார் திருத்தக்கதேவர்.

Arasady Public Library
Municipal Council
Arasady

இடனறிதல்

அதிகார வீளக்கம் :

வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற இடத்தினை அறிதல் என பொருள்படும். வலிமையை ஆராய்ந்தறிந்து தொழில் செய்யத் துணிந்தவன் அதன் பின் காலத்தை அறியவேண்டும். அவ்வாறு காலத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து துணிந்தவன் அதன்பின் இடத்தையும் அறியவேண்டும். அதிகார முறைமையையும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

பகைவர் அரணின் புறத்திருப்பார் இடம் அறிதல் :

பகைவரை வளைத்து முற்றுகை இடுவதற்கு ஏற்ற இடம் கண்டறியும் முன்பு எந்தப் போர் நடவடிக்கையிலும் இறங்க வேண்டாமெனவும் பகைவரை இகழ வேண்டாமெனவும் வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். பலரும் வெளிப்படையாக கோட்டையினுள் போக்குவரத்து செய்யாத இடத்தும், சுரங்கவழியை பகைவர் பயன்படுத்தாத வகையிலும் கோட்டையை முற்றுகையிட வேண்டும். தனது நால்வகை சேனைகளும் ஒருங்குகூடித் தங்குதற்கும், அரசிருக்கைக்கும் ஏற்ற இடத்தை அறிந்தபின்பே முற்றுகை இட வேண்டும்.

“தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்

இடங்கண்ட பின் அல்லது”

என குறள் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

போரிடுவதில் முரண்பாடு கொண்ட வலிமை வாய்ந்த அரசருக்கும் தாம் பழகிய அரண் சேர்ந்த வசதிகளே பலபயன் களையும் தரவல்லன. ஆகவே தக்க இடத்தை அறிந்து தம்மைக் காத்து பகைவரோடு போர் செய்ய வல்லவராயின் வலிமையில்லாதவர்கள் கூட வலிமையுடையவராய் பகையை வெல்லுவர். எனவே வலிமையிலும் இடமே முதன்மையாகின்றது. இக் கருத்துக்கள்,

“முரண்சேர்ந்த மொய்ப்பினவர்க்கும் அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்”

“ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடன் அறிந்து போற்றார் கண் போற்றிச் செயின்”

என்ற குறட்பாக்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

“ அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தான் செயின்”

என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பகைவரை சார்தலாகா இடனும் சார்த்து வழிப்பரும் இழுக்கும் :

எதிர்ப்பதற்கு அடையத் தகாத இடத்தையும் தகாத இடத்தில் எதிர்த்துப் போர் செய்வதால் உண்டாகும் இழுக்கு தொடர்பாக மூன்று செய்யுட்களில் வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். தன் படைப் பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காது செல்வானாயின் அப்படை அங்கு தங்கி போர் செய்ய முடியாமல் அழியும். முன் பழக்கமின்மையும் பயிற்சியின்மையும் இதற்கு அடிப்படையாகும். பொருள் வலி, படை இல்லாத ஒரு அரசனது இருப்பிடம் சென்று தாக்கினால் அவரை வெல்லுதல் அரிது. ஏனெனில் தன் இருப்பிடத்தை விட்டுச் செல்ல துணியமாட்டார். ஆனவரையில் போர் செய்து சாகவே துணிவர். இதனால் பிறரது சேனைதான் அழியும்.

“சிறு படையான் செல் இடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்”

“சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் மாந்தர்
உறை நிலத்தொடு ஒட்டல் அரிது”

என்ற குறட்பாக்கள் இதனையே வலியுறுத்தியுள்ளன.

இறுதியாக மேற்சொன்ன கருத்தை வலியுறுத்துவதற்கு பிறிது மொழிதல் என்ற அணியையும் வள்ளுவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். வேல் ஏந்திய வீரர்களை கொல்லும் மதம் கொண்ட யானையும் சேற்று நிலத்தில் கால் புதைந்து நின்றபோது சிறிய நரி கொன்று விடும். அதுபோல ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்கு இயலாத நிலத்தினிடையே சென்றால் அவற்றால் பயனில்லாது மிகவும் எளியரால் அழிவடைவர். “காலாழ் களரினரியடும்” என்று திருத்தக்கதேவரும் இதனைக் கூறியுள்ளார்.

“கலாழ் களரின் நரி அடும் கண்ணஞ்சா

வேலாள் முகுத்த களிறு”

என்றார் வள்ளுவர்.

பாதுகாப்பான இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து பகைவரை நெருக்கிப் போர் செய்தால் வெல்லுவதாக எண்ணியிருந்த பகைவரும் தம் எண்ணத்தை இழப்பர். அதாவது இடமறிந்து போர் செய்தால் நிச்சயம் பகைவர் தோல்வியுறுவர். வெற்றிக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பே காரணமாகி விடுகின்றது. இதனை

“எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயல்”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீணை செய்தற்கான இடமறிதல் :

எதிர்ப்பவரை வெல்ல வேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க இடத்தை நாடவேண்டும். இதனை பிறிது மொழிதல் என்னும் அலங்காரம் கொண்டு வள்ளுவர் கூற முற்படுகின்றார். நீர்நிலை யுள்ள இடத்தில் பிற உயிர்களுக்கு இயங்க ஆற்றல் இல்லாமை யால் முதலை இவ்விடத்தில் பிற உயிர்களை வெல்லும். பிற உயிர்கள் இயங்குவதற்கு இடமாகிய நிலத்தில் முதலைக்கு இயங்கும் ஆற்றல் இல்லாது போய்விடும். இதுபோல போருக்குச் செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்பதற்கு ஆற்றல் இல்லாத இடமறிந்து செல்வாராயின் பகைவரும் எளியவராகிவிடுவர். இது மட்டுமல்லாது இன்னொரு செய்தியையும் இதுபோன்று தெரிவிக்கின்றார். பெரிய சக்கரங்கள் கொண்ட நெடிய தேர் நிலத்தில் ஓடும். ஆனால் கடலில் ஓடாது. கடலில் பாய்ந்து செல்லும் கப்பல் நிலத்தில் ஓட முடியாது. எல்லோரும் தத்தம் நிலத்தினிடையே வலிமையானவர் என்பது இதனுடாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

“நெடும் புனலும் வெல்லும் முதலை கடல் ஓடும்
நீங்கின் அதனைப் பிற”

“கடல் ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து”

என்ற குறட்பாக்கள் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளன.

பகை மேற் செல்லும்போது செய்ய வேண்டியனவற்றை குறைவில்லாது செய்து தகுந்த இடத்தோடு பொருந்திச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போது மன உறுதி ஒன்றைத் தவிர வேறு துணை எதுவுமே தேவையில்லை.

தெரிந்து தெளிதல்

குணம் குற்றம் தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிக (1 - 3)

- 1) அறம் பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம் நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும்.

பர்மேஸுகர் உரை :

அரசனால் தெளியப்படுவானொருவன், அறம் - அறமும்; பொருள் - பொருளும்; இன்பம் - இன்பமும்; உயிர் அச்சம் - உயிர் பொருட்டான் வரும் அச்சமும்; நான்கின் - என்னும் உபதை நான்கின்; திறம் - திறத்து; தெரிந்து - மனவியல்பு ஆராய்ந்தால்; தேறப்படும் - பின்பு தேறப்படும்.

வொருள் :

அறம் பொருள் இன்பம் உயிர் பொருட்டு அஞ்சும் அச்சம் என்ற நான்கு உபாயங்களாலும் ஒருவனுடைய மன இயல்பை ஆராய்ந்த பின்னரே ஒருவனை தொழிலுக்கு உரியவனாக தெளிய வேண்டும்.

விளக்கம் :

அறநெறி பிறழாமலும், பொருளுக்காக கடமை தவறாமலும், இன்பத்தின் பொருட்டு ஒழுக்கம் தவறாமலும், உயிர்க்கு உண்டாகும் கேட்டிற்கு அஞ்சி, கடமை தவறாமல் உள்ளவனையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

- 2) குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும் நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

பர்மேஸுகர் உரை :

குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து; குற்றத்தின் நீங்கி - குற்றங்களினின்று நீங்கி; வடு பரியும் - நமக்கு வடு வரும் கொல் என்று அஞ்சா நிற்கும்; நாண் உடையான் கட்டே - நாணுடையவன் கண்ணதே; தெளிவு - அரசனது தெளிவு.

வொருள் :

நல்ல குடியில் பிறந்து, குற்றங்களிலிருந்து நீங்கி, பழிக்கு அஞ்சும் நாணம் உடைய ஒருவனையே ஆராய்ந்து தெளிய வேண்டும்.

வீளக்கம் :

நற்குடி - வழிவழி ஒழுக்கமுடைய குடி.

குற்றங்களாவன : அரசர்க்குரிய பகை ஆறும், சோம்பல், மறதி, கடமை தவறுதல் (கூடா நட்பு, கூடா ஒழுக்கம்) போன்றன. நாண் - இழிவான செயல்களில் மனம் செல்லாமை (செய்யத் தகாதவற்றின் கண் உள்ளம் ஒடுங்குதல்)

வடு - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சுதல்

குடிப்பிறப்பு, குற்றம் கடிதல், வடுவஞ்சுதல், நாணம் என்னும் குணங்களை உடையவனையே அரசன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

3) அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு.

பரிமேலழகர் உரை :

அரிய - கற்றற்கு அரிய நூல்களை; கற்று - கற்று; ஆசு அற்றார் கண்ணும் - மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார் மாட்டும்; தெரியுங் கால் - நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து; வெளிறு இன்மை - வெண்மையில்லாமை; அரிது - அரிது.

வொருள் :

கற்றற்குரிய அரிய நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த குற்றமற்ற வரிடத்தும் ஆராயுமிடத்து அறியாமை இல்லாதிருப்பது அருமையாகும்.

வீளக்கம் :

வெண்மை - அறியாமை

கற்பனை கற்று குற்றமற்றவரிடத்தும் ஏதேனும் குறை காணப்படுமாகையால் நன்கு ஆராய்தல் வேண்டும்.

குணமுடையவர் உலகத்து அரியர் ஆதலின் இவ்வகையாவரையும் தெளிக (4)

- 4) குணம் நாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள் மிகை நாடி மிக்க கொளல்.

பர்மேலமுகர் உரை :

குணம் நாடி - (குணங் குற்றங்களுள் ஒன்றையுடையார் உலகத்து இன்மையின்) ஒருவன் குணங்களை ஆராய்ந்து; குற்றமும் நாடி - ஏனைக் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து; அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ்விரு பகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை ஆராய்ந்து; மிக்க கொளல் - (அவனை) அம்மிக்க வற்றானே அறிக.

வொருள் :

ஒருவனுடைய குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து, பின்னர் குற்றங்களையும் கண்டுணர்ந்து அவற்றுள் எவை மிகையாக இருக்கின்றன என்பதை சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து மிகுந்தவற்றைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

விளக்கம் :

குணம் மிகுந்தால் நல்லவன் என்றும், குற்றம் மிகுந்தால் கெட்டவன் என்றும் அறிந்து கொள்க. குணம் மிக்கதாயின் அவனே வினைக்கு உரியவன். குற்றம் மிக்கதாயின் அவன் வினைக்கு உரியவன் அல்லன்.

குணம் குற்றங்களை அறிவதற்கான கருவி (5)

- 5) பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல்.

பர்மேலமுகர் உரை :

பெருமைக்கும் - பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவற்றால் மக்கள் எய்தும் பெருமையாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கும்; ஏனைச் சிறுமைக்கும் - மற்றை சிறுமையாகிய பொன்னின் அளவு அறிதற்கும்; கட்டளைக் கல் - உரை கல்லாவது; தத்தம் கருமமே - தாம் தாம் செய்யும் கருமமே, பிறிதில்லை.

வார்ப்புள் :

மக்கள் அடையும் பெருமையை அறிவதற்கும், அவர்களது சிறுமையை அறிவதற்கும் அவர் தம் செயல்களே தக்க உரை கல்லாகும்.

விளக்கம் :

இச் செய்யுள் ஏகதேச உருவகமாகும். உவமேயத்தினிடத்து உவமையின் ஒரு பகுதியை உருவகப்படுத்தி மற்றொரு பகுதியை உருவகப்படுத்தாமல் கூறுவது ஏகதேச உருவகமாகும். செயலை உரைகல்லாக உருவகித்து பெருமை சிறுமையை பொன்னாக உருவகிக்காமையால் இது ஏகதேச உருவகமாகும். ஒருவனது செயலைக் கொண்டே உயர்வு தாழ்வு அறியலாம். கருமமே - ஏகாரம் தேற்றப் பொருள்.

தெளியப்படாதாரை தெளிந்தால் படும் இழுக்கும் தெளிவிற்கான எல்லையும் (6 - 10)

6) அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்று அவர் பற்று இலர் நாணார் பழி.

புரீமேலமுகர் உரை :

அற்றாரை - சுற்றமில்லாதாரை; தேறுதல் ஓம்புக - தெளிதலை யொழிக; அவர் மற்றுப் பற்று இலர் - அவர் உலகத்தோடு தொடர்பு இலர்; பழி நாணார் - ஆகலால் பழிக்கு அஞ்சார்.

வார்ப்புள் :

சுற்றம் இல்லாதவரை தேர்ந்தெடுத்தலை தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் மக்கள் மீது பற்று இல்லாதவராகி பழிபாவச் செயல்களுக்கும் நாணார்.

விளக்கம் :

சுற்றமில்லாதவர் பொறுப்போடு தமது கடமையைச் செய்யவும் பழிப்பன ஒழித்து புகழ்வன செய்யவும் உறுதி கொள்ளார். மக்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியவராகவும் நடந்துகொள்ளார். ஆகையால் சுற்றமில்லாரை தெரியக்கூடாது.

- 7) காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும்.

பரிமேலழகர் உரை :

காதன்மை - அன்புடைமை; கந்து ஆ - பற்றுக்கோடாக;
அறிவு அறியார் தேறுதல் - தமக்கு அறிய வேண்டுவன
அறியாதாரை தெளிதல்; பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு
எல்லா அறியாமையையும் கொடுக்கும்.

பொருள் :

அன்புடைமையை துணையாகக் கொண்டு அறிய வேண்டியன
வற்றை அறியாதாரை தெளிதல் அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையும் தரும்.

விளக்கம் :

அறியாதவரிடத்து அன்பினால் ஒரு தொழிலை வைத்தால்
அத்தொழில் கெடுவது மாத்திரமேயன்றி அரசனுக்குப் பேதைமையையும் தரும். 'பேதைமை என்பது யாது அறியாமை' என்பர் பரிமேலழகர்.

- 8) தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.

பரிமேலழகர் உரை :

பிறனை - தன்னோடு இயைபுடைய எல்லாதானை; தேரான்
- பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது; தெளிந்தான்
- தெளிந்த அரசனுக்கு; வழிமுறை - அத்தெளிவு தன் வழிமுறையினும்; தீரா இடும்பை தரும் - நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

பொருள் :

தன்னோடு தொடர்பில்லாத ஒருவனை ஆராயாது தெளிந்தால்
அதனால் தனக்கும் தன் வழித்தோன்றல்களுக்கும் தீராத துன்பத்தை உண்டாக்கும்.

வினாக்கள் :

ஆராயாது தெளிந்த ஒருவனிடத்து ஒரு செயலை ஒப்படைத்தால் அச் செயல் கெடுவதோடு தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவரிடத்து கீழாய் விடுவர்.

- 9) தேற்றக் யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

பர்மேலழகர் உரை :

யாரையும் - யாவரையும்; தேராது - ஆராயாது; தேற்றக் - தெளியாது ஒழிக; தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்த பின்; தேறும் பொருள் - தெளியும் பொருள்களை; தேறுக - ஐயுறாது ஒழிக.

வொருள் :

யாரையும் ஆராயாமல் தெளிவு செய்யக்கூடாது. ஆராய்ந்து தெளிந்த பின்னர் அவர் தெளிந்து கூறும் பொருளை ஐயுறாது கொள்ளவேண்டும்.

வினாக்கள் :

அரசன் ஒருவனை ஆராய்ந்து செயலுக்கு உரியவன் என்று அறிந்தபின்பு அவனது திறமைக்கேற்ற தொழிலை அவனிடம் ஒப்புவிக்கின்ற விடயத்தில் சந்தேகப்படலாகாது.

- 10) தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான் கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

பர்மேலழகர் உரை :

தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும்; தெளிந்தான் கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவன் மாட்டு ஐயப்படுதலும்; தீரா இடும்பை தரும் - இவ்விரண்டும் அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

வொருள் :

ஒருவனை நன்றாக ஆராய்ந்து பாராது தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தவனிடத்து ஐயப்படுதலும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

வீளக்கீழ் :

தெளிந்தவனிடத்து தொழிலை ஒப்புவித்த பின்னர் குற்றங்
காணாமலிருக்கையிலேயே சந்தேகப்படுவானாயின் அது நீங்காத
துன்பத்தைக் கொடுக்கும். தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டவன் இத்
தொழில் நிலைத்திருக்காது என நீங்கிவிடுவான். அதுவேயன்றி
பகைவரால் எளிதில் பிரிக்கவும்படும்.

... கவிஞர் திருவாய்மொழியைத் துணிந்து கீழ்க்கு மீளாத
வாழ்க வளமுடன் துன்பியல்களில் சுவையிருக்காத நல்ல
... வாழ்கவிரிப்பிற்கு காலம் கிடைக்க மாட்டாது என்று துணிவி
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து

... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து

... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து
... கவிஞர் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றைத் துணிந்து

தெரிந்து தெளிதல்

அதிகார விளக்கம் :

அமைச்சர், படைத்தலைவர், தூதர், ஒற்றர், காவலாளர் போன்றவர்களை காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்னும் அளவைகளால் ஆராய்ந்து தெளிதல் எனப் பொருள்படும். வலி முதல் மூன்றும் அறிந்து பகைமேற் செல்வானுக்கு சேனைத் தொழிலை ஊக்கத்தோடு செய்தல், தலைவனை வஞ்சித்து ஒழுகாமை போன்றவற்றுக்கு ஆராய்ந்து தெளிதல் அவசியமாகின்றது. அதனால்தான் வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல் ஆகியவற்றின் பின்னர் தெரிந்து தெளிதல் கூறப்பட்டது. (தெளிதல் - நம்புதல்)

குணம் குற்றம் தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிக :

அரசன் தனக்குரியாரை தெளியும்போது குணம் குற்றம் தெரிந்து குணமுடையாரை தெளிக எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அறநெறி தவறாதவன், பொருளுக்காக கடமையைக் கைவிடாதவன், இன்பத்தின் பொருட்டு ஒழுக்கம் தவறாதவன், சாவுக்கு அஞ்சாதவன் என்ற நான்கு வகை உபாயங்களாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து துணையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இதனை,

“அறம் பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம் நான்கின்
திறம் தெரிந்து தேறப்படும்”

என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

வழிவழி ஒழுக்கமுடைய குடியில் பிறத்தல், குற்றங்களில் இருந்து நீங்கியவராக இருத்தல், இழிவான செயல்களில் மனம் செல்லாமை, பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சுதல் போன்ற குணங்களை உடையவனையே அரசன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஒருவனுடைய அறிவை ஆராயும்போது அடிப்படையான ஓர் உண்மை உள்ளது என்பதை உணரவேண்டும். எல்லாம் அறிந்தவரும் இவ்வுலகில் இல்லை. ஏதும் அறியாதவரும் இந்த உலகத்தில் இல்லை. அரிய நூல்களைக் கற்றவர்களிடமும் குறை காணப்படுமாக்கையால் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிதல் வேண்டும். இக் கருத்துக்களை

“ குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு”

என்றும்

“ அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் தெரியங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குணமுடையவர் யாவரையும் தெனிக :

உலகத்தில் குணமே நிறைந்து குற்றம் சிறிதும் இல்லாதவர் களையும் காணமுடியாது. குற்றமே வடிவாய் குணம் சிறிதும் இல்லாதவர்களையும் காணமுடியாது. குணமும் குற்றமும் எல்லோரிடமும் கலந்தே நிற்கின்றன. ஆகையால் இரண்டையும் ஆராய்ந்து குணம் மிகுந்திருந்தவனையே கொள்ள வேண்டும் என்பதை

“குணம் நாடிக் குற்றம் நாடி அவற்றுள்
மிகை நாடி மிக்க கொளல்”

எனக் குறிப்பிட்டார்.

குணம் குற்றங்களை அறிவதற்கான கருவிகள் :

குணம் குற்றங்களை அறிவதற்கான கருவியை உருவகப் படுத்திக் காட்ட வள்ளுவர் முயன்றுள்ளார். மக்கள் அடையும் பெருமையையும் அவர்களது சிறுமையையும் அறிவதற்கு அவர் தம் செயல்களே உரைகல்லாகும் என்கின்றார். அவர் செய்த செயல்களை ஆராய்வதன் மூலம் அவரது உயர்வு தாழ்வை அறியலாம்.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்”

என்ற குறள் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளது.

தெய்விய்ப்பாடாரை தெளிந்தால் ஏற்படும் இழக்கூ :

உலகத்தார் பழிப்பன ஒழித்தற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் ஏதுவாக சுற்றம் இல்லாதவரை தேர்ந்தெடுத்தலை தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர் மக்கள் மீது பற்றுமில்லாதவர். பழிக்கும் அஞ்சார். வள்ளுவரது இக்கருத்தை, “சுற்றமில்லரானவர் தம்மைச்

சூழேல் பழிபாவமு நாணார், பற்றுமிலராகுவர், விடுக” என விநாயகர் புராணமும் கூறுகின்றது.

“அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக மற்று அவர்
பற்று இலர் நாணார்பழி”

என்பது குறளாகும்.

தன்மீது அன்புடையவன் என்ற வகையில் அரசன் அறிவிலாரை தெளிதல் கூடாது. எவ்வகையில் அறியாமை உடையவன் எவ்வகையில் அறிவு தெளிந்தவன் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். அறியாதவரிடத்து அன்பினால் ஒரு தொழிலை வைத்தால் அத்தொழில் கெடுவது மாத்திரமன்றி அரசனுக்கு ஆபத்தையும் கொடுக்கும். இதனை

“காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தெளியப்படாதவரை தெளிவதன் மூலம் அவரிடம் ஒரு செயலை ஒப்படைத்தால் அச் செயல் கெடுவதோடு மட்டுமல்ல தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவரிடத்து கீழாய் விடுவர். அதனால் யாரையும் ஆராயாமல் தெளிவு செய்யக்கூடாது. ஆராய்ந்து தெளிந்த பின்னர் அவர் தெளிந்து கூறும் பொருளை ஐயப்படாது கொள்ளவேண்டும். தேறும் பொருள் தேறுக என்பது அவர் கூறுவதை நம்பவேண்டும். இக்கருத்துக்கள்,

“தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்”

என்றும்

“தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்”

என்றும் கூறியுள்ளார்.

யார் யார் தெளியப்படாதார் அவரைத் தெளிந்தால் ஏற்படும் இழுக்கு, தெளிவிற்கான எல்லை பற்றிக் கூறியவர் இறுதிச் செய்யுளில் மீளவும் அதனை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தெளிந்தவனிடத்து தொழிலை ஒப்புவித்த பின்னர் குற்றங்
 காணாமலிருக்கையிலேயே சந்தேகப்படுவானாயின் அது நீங்காத
 துன்பத்தைக் கொடுக்கும். தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டவன் இத்
 தொழில் நிலைக்காது என நீங்கி விடுவான். அதுவேயன்றி
 பகைவரால் எளிதில் பிரிக்கவும் கூடும்.

இதனையே,

“தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான் கண் ஐயறவும்
 தீரா இடும்பை தரும்”

என்றார்.

தெரிந்து வினையாடல்

ஆளுதற்குரியானது இலக்கணம் (1 - 3)

- 1) நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையான் ஆளப் படும்.

பர்மேலழகர் உரை :

நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒரு வினையைத் தன் கண்வைத்தால், அதன் கண் ஆவனவும், ஆகாதனவும் ஆய செயல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து; நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய இயல்பினை உடையான்; ஆளப்படும் - அவனால் சிறந்த வினைகளிலே ஆளப்படும்.

பொருள் :

தன்னிடம் விடப்பட்ட செயலில் உள்ள நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுள் நல்லதையே செய்ய விரும்புவன் சிறந்த செயல்களைச் செய்யத் தக்கவனாவான்.

விளக்கம் :

செயலை செய்து முடித்தற்குரியவன் என்பதை அறியும் பொருட்டு அந்தரங்கமாகவோ பகிரங்கமாகவோ வைக்கப்பட்டால் அரசனுக்கு தீயன விலக்கி நல்லது செய்வோனே சிறந்த செயல்களை செய்யத் தக்கவனாவான்.

- 2) வாரி பெருக்கி வளம் படுத்து உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை.

பர்மேலழகர் உரை :

வாரி - பொருள் வருவாயில்களை; பெருக்கி - விரியச் செய்து; வளம் படுத்து - அப்பொருளால் செல்வங்களை வளர்த்து; உற்றவை - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்கும் செல்வங்கட்கும் உற்ற இடையூறுகளை; ஆராய்வான் - நாடோறும் ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவன்; வினை செய்க - அரசனுக்கு வினை செய்க.

பொருள் :

பொருள் வரும் வழிகளைப் பெருகச் செய்து அவற்றால் நாட்டின் பொருள் நிலையை வளப்படுத்தி, அங்கு தோன்றும் இடையூறுகளை நீக்க வல்லவனே அரசனுக்குரிய செயலைச் செய்ய வேண்டும்.

விளக்கம் :

பொருள் வரும் வழிகள் - பகைவரை அழித்தல், திறை கோடல், தன் நாடு தலையளித்தல்.

வளம் பெருக்கும் போது வரும் இடையூறுகள் - சுற்றத்தார் பகைவர் கள்வர் போன்றோரால் வருவன.

3) அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

பரிமேலழகர் உரை :

அன்பு - அரசன்மாட்டு அன்பும்; அறிவு - அவனுக்கு ஆவன அறியும் அறிவும்; தேற்றம் - அவை செய்தற்கட்க் கலங்காமையும்; அவாவின்மை - அவற்றால் பொருள் நையுற்ற வழி அதன் மேல் அவாவின்மையும்; இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கு குணங்களையும்; நன்குடையான் கட்டே - நிலைபெற உடையான் மேலதே; தெளிவு - வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு.

பொருள் :

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த துணிவு, ஆசையின்மை ஆகிய இந்நான்கு பண்புகள் நிறைந்த ஒருவனையே செயலாற்றுவதற்கு தகுதியுடையனவாக தெளிய வேண்டும்.

விளக்கம் :

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு பண்புகளையும் கொண்டவன் செய்கின்ற தொழிலின்கண் யாதும் ஆராயப்பட வேண்டியதில்லை. இத்தன்மையானவனையே அரசன் நம்பவேண்டும்.

இவர் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவர் (4)

- 4) எனை வகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்.

பர்மேலழகர் உரை :

எனை வகையான் தேறியக் கண்ணும் - எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்த பின்னும்; வினைவகையான் - அவ்வினையின் இயல்பானே; வேறு ஆகும் - வேறுபடும்; மாந்தர் பலர் - மாந்தர் உலகத்துப் பலர்.

பொருள் :

எல்லா வகையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தவிடத்தும், ஒரு செயலை மேற்கொண்டு செய்யும்போது அச்செயலின் வகையால் மனம் வேறுபடும் மக்கள் உலகத்தில் பலர் உளர்.

விளக்கம் :

செயலை ஒப்படைக்கும்போது எல்லாக் குணங்களும் உடைய வராயினும் அச் செயல் காரணமாக ஆசைக்குள்ளாகி மனம் வேறுபடுவோரும் உள்ளனர். ஆராய்ந்து தெளிந்தவர் என எண்ணாது இடையிடையே ஆராய்ந்து கொண்டே வரவேண்டும்.

சீவகசிந்தாமணியில் வரும் கட்டியக்காரன் போல அரசு இன்பத்தை விரும்பி மனம் மாறுபடுவோர் பலர் உளர் என உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

வினையினது இயல்பு

- 5) அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று.

பர்மேலழகர் உரை :

அறிந்து - செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து; ஆற்றி - செயலானும் இடையூறுகளாலும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து; செய்கிற்பாற்கு அல்லால் - முடிவு செய்ய வல்லானை யல்லது; வினைதான் - வினைதான்; சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று - இவன் நம்மாட்டு அன்புடையான் என்று பிறன் ஒருவனை ஏவும் இயல்புடையதன்று.

வாராருள் :

செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து துன்பத்தைப் பொறுத்து செயற்படுபவனையே ஒரு செயலைச் செய்ய ஏவவேண்டும். அன்பில் சிறந்தவன் என்று பிறன் ஒருவனை விடக்கூடாது.

வீனக்கீழ் :

செய்யும் வழிகளை அறிந்து, துன்பங்களைப் பொறுத்து செய்பவனை அல்லாமல் சிறந்தவன் என்று ஒருவனை வினை செய்ய அமர்த்தக்கூடாது.

ஆளுதற்குரியானை ஆளும் திறம் (6 - 9)

6) செய்வானை நாடி வினை நாடிக் காலத்தொடு எய்த உணர்ந்து செயல்.

பரிமேலழகர் உரை :

செய்வானை நாடி - முதற்கண்ணே செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து; வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையினது இயல்பை ஆராய்ந்து; காலத்தொடு எய்த உணர்ந்து - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தொடு படுத்துப் பொருந்த அறிந்து; செயல் - அவனை அதன்கண் ஆடலைச் செய்க.

வாராருள் :

செயலை செய்பவனது தன்மையை ஆராய்ந்து, அத்தொழிலின் இயல்பையும் ஆராய்ந்து, அது காலத்தொடு பொருந்துவதையும் ஆராய்ந்து, அத்தொழிலை அவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

வீனக்கீழ் :

வினை செய்வான், வினை, காலம் மூன்றையும் ஆராய்ந்தே வினை செய்ய அவனை அமர்த்த வேண்டும்.

7) இதனை இதனான் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்.

பர்மேலழகர் உரை :

இதனை - இவ்வினையை; இதனால் - இக்கருவியால்; இவன் - இவன்; முடிக்கும் - முடிக்க வல்லன்; என்று - எனக் கூறுமிடத்து; ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து; அதனை - இம்முன்றும் தம்முள் இயைந்த வழி அவ்வினையை; அவன்கண் - அவன் கண்ணே; விடல் - விடுக.

பொருள் :

இந்தச் செயலை இக்கருவியால் இவன் முடித்து தருவான் என்று ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகு அந்த வேலையை அவனிடத்தில் விட்டுவிட வேண்டும்.

விளக்கம் :

கருவி - துணைவரும் பொருளும்

வினைமுதலும் கருவியும் வினையும் தம்முள் இயைதலாவது - ஒவ்வொன்றோடு ஏனைய இரண்டிற்கும் பொருத்தம் உண்டாதல்.

8) வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை அவனை அதற்குரியன் ஆகச் செயல்.

பர்மேலழகர் உரை :

வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - ஒருவனை அரசன் தன் வினை செய்தற்கு உரியனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின்; அவனை அதற்கு உரியன் ஆக செயல் - அதற்கு அவனை உரியனாமாறு உயரச் செய்க.

பொருள் :

ஒருவனை ஒரு தொழில் செய்வதற்கு உரியவனாக ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகு அவனை அத்தொழிற்கு உரிமை உடையவனாகச் செய்யவேண்டும்.

விளக்கம் :

உயரச் செய்தல் என்பது அதனை தானே செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடையவனாக்குதல். அதனைச் செய்யாவிடினும் கெடும். அதற்கு உரியவனாக்குதல் என்பது அத்தொழிலை சுதந்திரனாய்

முடிக்க உரிமை உடையவனாக்குதலாகும். அது செய்யாவிடினும் அத்தொழில் முடியாதொழியும்.

9) வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறாக நினைப்பானை நீங்கும் திரு.

பர்மேலழகர் உரை :

வினைக்கண் - எப்பொழுதும் தன் வினையின் கண்ணே; வினை உடையான் - முயறலை உடையான்; கேண்மை - அவ்வுரிமையால் தனக்கு கேளாயொழுகுகின்ற தன்மையை; வேறாக நினைப்பானை - அது பொறாதார் சொற் கேட்குற அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின் அவனை; திரு நீங்கும் - திருமகள் விட்டு நீங்கும்.

பொருள் :

எப்பொழுதும் தன் தொழிலில் கண்ணும் கருத்துமாய் முயற்சி உடையானாக இருப்பவனது நட்பினை அரசன் தவறாக எடுத்துக் கொண்டால் செல்வம் அவனை விட்டு நீங்கிவிடும்.

விளக்கம் :

தனது சுயசிந்தனையில்லாது உறவினரது சொல் கேட்டு அவனை அவமதித்து வெறுக்க முயன்றால் அவனது செல்வமே கெட்டுப் போய்விடும்.

ஆளும் வழி செய்வது

10) நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் கோடாமை கோடாது உலகு.

பர்மேலழகர் உரை :

வினை செய்வான் - வினை செய்வான்; கோடாமை - கோடா தொழியு; உலகு கோடாது - உலகம் கோடாது; மன்னன் - ஆதலான் அரசன்; நாடோறும் - அவன் செயலை நாள்தோறும்; நாடுக - ஆராய்க.

யொருள் :

தொழில் செய்பவன் நெறிதவறாமல் இருந்தால் உலகம் கெடாது. ஆதலால் அரசன் அவன் செயலை நாள்தோறும் ஆராய வேண்டும்.

விளக்கம் :

எண்ணம், சொல், செயல்களில் தொழில் செய்பவன் மாறுபடா திருக்க உலக மக்களின் இயல்பும் மாறுபடாதிருக்கும். ஆகவே அரசன் அவன் உரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து ஒழுக்க வேண்டும்.

தெரிந்து வினையாடல்

அதிகார விளக்கம் :

தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்ய வல்ல வினைகளை அறிந்து அவற்றினிடத்து ஆளும் திறம் எனப் பொருள்படும். ஒருவனை ஆராய்ந்து தொழிற்குரியவன் என்று அறிந்த பின்பு அவனது திறமைக்கு ஏற்ப தொழிலை ஒப்படைத்தல் வேண்டும். இதனால் தான் அதிகாரம் தெரிந்து தெளிதலின் பின் கூறப்பட்டது.

ஆளுதற்குரியானது இலக்கணம் :

தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட செயலில் உள்ள நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து நன்மையை விரும்பிச் செய்யும் தன்மை உடையவனாக இருக்கவேண்டும். அந்தரங்கமாகவோ பகிரங்கமாகவோ அரசனுக்கு தீயன விலக்கி நல்லது செய்வோனாக இருத்தல்வேண்டும். பொருள் வரும் வழிகளை பெருக்கி நாட்டை வளம்படுத்துவோனாக இருத்தல் வேண்டும். இடையில் சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் போன்றோரால் இடையூறுகள் ஏற்படாத வண்ணம் பாதுகாப்பானாக இருத்தல் வேண்டும். இதனையே,

“நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம் புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்”

என்றும்

“வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரசனிடத்து அன்பும், அவன் கருத்தை அறியும் அறிவும், செயல் செய்யும் போது தெளிவும், பிறர் பொருள் மேல் அவா இல்லாமையும் ஆகிய நான்கு பண்புகளும் நன்றாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவனையே செயலுக்கு தக்கவனாவான். இத்தன்மையானவனையே அரசன் நம்பவேண்டும். இதனை வள்ளுவர்,

“அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு”

என்ற குறளில் கூறியுள்ளார்.

ஒடுக்கப்பட வேண்டியவர் :

எவ்வளவோ வகைகளால் ஆராய்ந்து தெளிந்தாலும் செயலை ஒப்படைத்தபின் அதைச் செய்யும்போது வேறு வகையாக மாறுகின்ற மக்கள் பலர் உள்ளனர். இதற்குப் பரிமேலழகர், சீவகசிந்தாமணியில் வரும் கட்டியக்காரன் போல அரசு இன்பத்தை விரும்பி மனம் மாறுபட்ட சம்பவத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டுவர். ஆகவே தெளிந்த பின்னும் அரசன் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

“எனை வகையான் தேறியக்கண்ணும் வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்”

எனக் குறட்பா மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வழி அறிந்து, இடையூறுகளைப் பொறுத்து திறமையோடு செய்ய வல்லவனை ஏற்படுத்த வேண்டுமேயல்லாமல் நம்மிடம் அன்பு மிக்கவன் என்ற காரணத்தால் ஒருவனை செயலுக்கு உரியவனாக்க கூடாது என அடுத்த குறளில் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அறிந்தாற்றி செய்கிற்பார்க்கு அல்லால் வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று”

என்பதே அக்குறள் ஆகும்.

ஆளுதற்குரியானை ஆளும் திறன் :

ஆளுதற்குரியானை ஆளும் திறன் பற்றிக் கூறும் வள்ளுவர் செயல் செய்பவனது இயல்பு ஆராயப்படவேண்டும். பின்னர் அச் செயலின் இயல்பு ஆராயப்பட வேண்டும். அது எவ்வாறு காலத்தோடு பொருந்துகின்றது என்பதையும் நோக்கவேண்டும். இவை ஆய்ந்தபின்னரே ஒருவனை செயலுக்கு அமர்த்துதல் வேண்டும். மேலும் இந்தச் செயலை துணையும் பொருளும் என்ற கருவியால் செய்து தருவான் என்று ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகே ஒரு வேலையை ஒருவனிடத்து ஒப்படைக்க வேண்டும்.

“செய்வானை நாடி வினை நாடிக் காலத்தொடு எய்த உணர்ந்து செயல்”

என்றும்

Class No:	
Acc No	1572

**Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa.**

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா

திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வடமராட்சிப் பகுதியில் ஐந்து தசாப்தங்களாக உயர்-தரவகுப்பில் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்து வரும் முத்த தமிழாசிரியராவார். நெருக்கடி மிகுந்த காலகட்டத்தில் நெல்லியடி மத்தியகல்லூரியில் பிரதி அதிபராகவும் உருப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியில் அதிபராகவும்

கடமையாற்றி இரு கல்லூரிகளினதும் பல்துறை பரிமாண வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றி சமூகத்தில் பலராலும் பாராட்டப் பெற்றவர். ஐந்து வருடங்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா மாணவர்களுக்கும் கல்வியில் முதுமாணி மாணவர்க்கும் கல்வி நிருவாகம் தொடர்பான வருகை விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர். நிறைந்த இலக்கண இலக்கிய புலமை கொண்ட இவரது முயற்சியினால் பல பாடநூல்கள் வெளிவந்தன.

- * கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் - உரை விளக்கம்
- * கங்கைகாண் படலம் / குகபடலம் - உரை விளக்கம்
- * தேர்ந்த செய்யுள் - உரை விளக்கம்
- * திருக்குறள் - அங்கவியல் - உரை விளக்கம்
- * இலக்கண வினா விடை
- * தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (வினா விடை வடிவில்)

அவரது அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக தற்போது திருக்குறள்அரசியல் (பத்து அதிகாரங்கள்) உரைவிளக்கமாக வெளிவருகின்றது.

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்

202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11
Tel : +94 11 2422321, 2 435713, 2 337313
Poobalasingham202@gmail.com

 PBD

101002027

THIRUKKURAL (ARASIYAL)

Rs. 225.00